TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 28CJQD1

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número ****

Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

Sessió 28, dijous 29 d'octubre de 2026

Presidència de l'I. Sr. Andrés Garcia Berrio

Sessió 28 de la CJQD

La sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica (CJQD) s'obre a ****. Presideix Andrés Garcia Berrio, acompanyat del vicepresident, Francesc de Dalmases i Thió, i del secretari, Antoni Poyato Rodríguez. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Hi són presents Judit Alcalá González, Natàlia Fabian Corbacho, Lídia Ferré Ferré i Rosa Maria Ibarra Ollé, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jeannine Abella i Chica, Isaac Padrós i Suarez i Ariadna Urroz Segura, pel G. P. de Junts; Ana Balsera i Marín, Ester Capella i Farré i Jordi Viñas i Xifra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pere Lluís Huguet Tous i Alberto Villagrasa Gil, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Rafael Villafranca Mercé, pel G. P. de VOX en Cataluña; Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica amb el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica sobre el pla de xoc per a la descongestió dels òrgans judicials i el balanç del primer any de la Llei orgànica 1/2025, de mesures

en matèria d'eficiència del servei públic de justícia (tram. 355-00278/15). Sessió informativa.

2. Compareixença de la secretària per a l'Administració de justícia davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar sobre la cobertura dels llocs de treball i la preparació de les noves unitats judicials (tram. 357-01630/15).

3. Proposta de resolució sobre les necessitats del partit judicial de Tremp (tram. 250-01033/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 409, 130; esmenes: BOPC 449, 12).

4. Proposta de resolució sobre la implantació d'un codi institucional en l'àmbit penitenciari per a prevenir les relacions entre els professionals i els interns (tram. 250-01265/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 503, 29).

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Bon dia. Donem inici a la sessió del dia d'avui de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica.

Evidentment, és complicat continuar, diguem-ne, amb les nostres feines davant la situació que tenim. En primer lloc, volia, evidentment, traslladar el més profund condol als familiars de les persones que van morir ahir en aquest accident de tren i tot el suport també, evidentment, als familiars i tots els ferits, i que *ojalá* es puguin recuperar el més aviat possible. I, evidentment, també volia fer una expressa menció per la mort de la que va ser durant molt temps integrant del Partit Popular, Fátima Báñez, que també crec que és important traslladar-ho a nivell institucional. Llavors, com ja saben, a les dotze del matí hi ha previst realitzar un minut de silenci. Llavors aturarem la comissió i després la reprendrem, d'aquest minut de silenci.

Ara, un cop que hem començat, volia preguntar-los si tenen alguna substitució a comunicar.

Pere Lluís Huguet Tous

Sí, president. La diputada Míriam Casanova substituirà el diputat Alberto Villagrasa. Lo que passa és que encara no ha arribat, però està aquí.

Proposta de resolució sobre la implantació d'un codi institucional en l'àmbit penitenciari per a prevenir les relacions entre els professionals i els interns (posposada)

250-01265/15

I, després, també el tema de la retirada de..., demanar la posposició de l'últim punt de l'ordre del dia com a conseqüència de que a la diputada Berenguer li és impossible assistir-hi i és un tema que porta ella.

El president

D'acord. En relació amb aquest segon extrem, la posposem. El que sí que els hi diria és que el dia que vulguin que entri a comissió m'ho demanin. Jo, fins llavors, la deixaré, diguem-ne, aturada perquè l'hem posat en alguna ocasió. Jo ja entenc que la diputada no podia. Simplement això, que, quan vegin que podran, ens ho traslladin, i intentem que entri en aquell ordre del dia. Alguna altra substitució? Per part d'Esquerra Republicana de Catalunya.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ana Balsera i Marín

Sí, president. Per al debat i votació de la proposta de resolució que farem posteriorment, el diputat Josep Vidal substituirà el diputat Jordi Viñas.

El president

D'acord. Res més? *(Pausa.)*

Sessió informativa i compareixença

355-00278/15 i 357-01630/15

Doncs passarem al punt 1 de l'ordre del dia, a la sessió informativa de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica amb el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica sobre el pla de xoc per a la descongestió dels òrgans judicials i el balanç del primer any de la Llei orgànica 1/2025, de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia, que compareix també acompanyat per la senyora Yolanda Aguilar en la

compareixença de la secretària per a l'Administració de justícia davant la Comissió de Justícia per informar sobre la cobertura dels llocs de treball i la preparació de les unitats judicials. Disposaran d'una hora de manera conjunta. Després, els grups parlamentaris tindran deu minuts, tal com s'estableix a nivell reglamentari. I ja està. Té la paraula el conseller de Justícia.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies. Jo també voldria començar doncs expressant el condol i l'escalf a totes les víctimes i als familiars de les víctimes que hi ha hagut, també a la senyora Báñez. I fer meves les paraules que ha dit el president i també afegir doncs el suport de tots els servidors públics que en aquests moments, des de primera hora, doncs estan atenent aquest dissortat accident, no?

Compareixem. Hem demanat, i ho agraïm, fer-ho conjuntament, perquè els temes estan entrelligats. Sí que ho farem –exactament, escrupolosament– pel sentit que s'ha demanat. I jo m'ocuparé de la primera part, que és pla de xoc, balanç de la 1/2025, i, després, la secretària per a l'Administració de justícia farà doncs tot el que són les noves unitats judicials i el que és el procés d'estabilització. Per tant, respectem els torns, per bé que en el torn de rèplica doncs compartirem, evidentment, les respostes als grups parlamentaris.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Hi va haver un moment que, quan vàrem veure l'enunciat de «pla de xoc», el primer que ens va venir al cap..., nosaltres havíem posat molt d'èmfasi en el pla de xoc de Barcelona, que és el que nosaltres anomenàvem «pla de xoc», però entenc que el que demana el grup que ens convoca, que és el Partit Popular, era el pla de xoc de visió de conjunt. Però, malgrat això, jo sí que voldria començar donant algunes xifres del cas estricte de Barcelona per després passar doncs a tota aquesta visió més de conjunt d'aplicació de la 1/2025.

De fet, el pla de xoc contra la multireincidència a Barcelona, que és així com el vàrem anomenar, és una mica l'avantsala de tot el que d'alguna manera ve després, en el següent sentit: tenim una situació de col·lapse i, per tant, calien algunes respostes, i vàrem anomenar «pla de xoc» el cas de Barcelona per atendre els delictes lleus immediats i els judicis ràpids com a primera mesura. Dic que hi està vinculat perquè jo crec que ens ajuda també a percebre algunes coses, sobretot el que la suma de

reformes amb el tema del Siraj i de recursos dona resultats. I, per tant, aquesta filosofia molt simple, si som capaços d'escalar-la doncs a nivell del que el Partit Popular anomena el pla de xoc global de la 1/2025, la lògica, d'alguna manera, segueix sent la mateixa: reformes –1/2025–, recursos –parlarem de les noves unitats, també d'aquells recursos que, com a Administració de la Generalitat, ens correspon posar sobre la taula– i també procés d'estabilització que, d'alguna manera –no d'alguna manera–, s'ha creuat, no en el temps, sinó que saben vostès que tot el que és l'estabilització en l'àmbit de la justícia, precisament per l'entrada en vigor de la 1/2025, es va posposar dos anys, de manera que, quan hem acabat la implementació complexa de la 1/2025, hem hagut d'atendre tot el pla d'estabilització. Per tant, seguirem aquesta seqüència.

Sobre el pla de xoc multireincidència de Barcelona, simplement tres, quatre dades importants en el que fa referència als delictes lleus immediats –són aquells de menys de quatre-cents euros. Estem doncs complint els terminis que estableix el marc legal. Estem fent judicis a deu dies –partíem de 8,8 mesos. Per tant, els recursos humans, els reforços judicials en aquest sentit, han estat útils. I també informar d'una qüestió que jo crec que els membres de la comissió coneixen: que el tercer jutjat de guàrdia està prorrogat fins al 31 de desembre. Hi ha una voluntat clara, si s'escau, que ja els avanço que creiem que s'escaurà, de tornar-lo a prorrogar. El ministeri ja ens ha traslladat aquesta disponibilitat per fer la pròrroga. I, pel que fa al segon jutjat, està estructurat des de l'1 de juliol d'enguany. Per tant, no és només un pla de xoc per atendre una urgència, sinó que d'alguna manera quedaran aquestes unitats estabilitzades. Perquè són..., els fets doncs demostren que és imprescindible fer-ho així, no?

I, pel que fa als judicis ràpids –per una presó, fins a un màxim de cinc anys, per situar-nos–, hem passat de divuit mesos a 13,2 mesos –exacte. Ho hem reduït en cinc mesos i seguim una mica per aquest camí de continuar reduint-ho. Entremig s'ha produït una qüestió que ens va distorsionar i que no som concloents, però la reforma del Codi penal pel que fa a telefonia mòbil, alguns judicis han canviat d'un costat a l'altre. Això explica que en un costat haguem anat més ràpid i que en l'altre hem anat no tant ràpid com hauríem volgut. Però, en qualsevol cas, he parlat doncs amb el Tribunal d'Instància de Barcelona. Creuen que aquesta modificació del Codi

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

penal té aquest impacte sobre uns i altres judicis, que haurien passat d'immediats a ràpids.

I posar en valor –i ho dic perquè això lliga bastant, també, amb tot el que farem– la modificació del reial decret que regula el tema del Siraj. Aquesta és una cosa menys visible, però que per nosaltres és molt molt important, i crec que pels cossos policials i per l'àmbit judicial també. El fet de que la Guàrdia Urbana de Barcelona i el fet de que fins a quinze policies locals més... O sigui, això estava pensat primer per a les capitals de província, però després es va obrir en municipis que tinguessin cossos policials i un determinat nombre de població... –doncs en aquests moments en són quinze–, d'alguna manera doncs poguessin accedir a la base de dades del Siraj. Aquí, sobretot sobretot sobretot el que hi ha és més celeritat, però un guany en eficiència, que es dirigeixen allà on s'han de dirigir els judicis. Perquè, moltes vegades, pel desconeixement de quins eren els antecedents –i estem parlant de molta reincidència i, per tant, els antecedents són una qüestió fonamental–, el desconeixement d'això feia que adrecessis a un judici immediat o ràpid, i a vegades..., amb la qual cosa aquells que es dirigien malament per falta d'informació ocupaven una agenda que després, d'alguna manera, es malbaratava o es perdia molta eficiència. Per tant, posar molt en valor això.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Els deia que volíem fer aquest esment perquè, en el fons, aquesta filosofia de més jutges, de més funcionaris, de reformes legals és la filosofia que d'alguna manera hem d'escalar, i d'alguna manera s'escala, amb l'aplicació de la 1/2025. No els reiteraré allò que tots coneixen sobre la 1/2025, que hem dit tantes vegades: que és un canvi de paradigma, que és un canvi... Sobretot és un canvi de cultura organitzativa. Ho vull esmentar i no recrear-me més. Però, en qualsevol cas, es troben moltes vegades doncs algunes resistències i es troben doncs en el món judicial algunes persones..., habituats a treballar amb l'esquema doncs piramidal del que era un jutjat, la nova estructura –oficina judicial, tribunal d'instància– a vegades doncs genera aquestes resistències. Per tant, sí que estem realment davant d'un canvi que respon a una situació, que jo crec que aquí sí que hi ha una diagnosi transversal de col·lapse –és una evidència. Doncs a Catalunya..., no només en l'àmbit penal de Barcelona hi ha moltes residències, sinó en totes les jurisdiccions.

Una de les que ens preocupa més, i tindrem ocasió de parlar-ne, és la social, que també estem en situacions realment crítiques i realment preocupants, no?

Per tant, coneixedors de la 1/2025... Jo sempre he dit, i crec que ho he dit en alguna altra ocasió en aquesta comissió, que cap de nosaltres portava en el programa l'aplicació de la 1/2025, senzillament perquè, quan vam concórrer a les eleccions tots els grups parlamentaris, aquesta llei estava en debat. I aquí hi ha diputats que la coneixen bé, però no estava aprovada. Per tant, és el que ens ha marcat d'alguna manera. I des del primer moment sempre hem dit que nosaltres assumíem el compromís i d'alguna manera ens comprometíem a fons –utilitzàvem l'expressió de ser «punta de llança»– amb l'aplicació d'aquesta llei perquè la vàrem entendre com una oportunitat, no?

I aquest compromís per on passa? Vull dir, no és només «escolta, és que serem els primers en fer els canvis». No. Per complir, evidentment, doncs tot el que és el calendari que la pròpia llei estableix, i que vostès ja coneixen bé –aquestes tres fases d'entrada en vigor–, però sobretot per l'aportació de recursos humans i de recursos materials, i materials vol dir recursos TIC, vol dir alguna modificació d'infraestructures, alguna modificació d'equipaments, etcètera,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 28CJQD2

etcètera. Per tant, vol dir això, aquesta nova aportació de recursos. Després ho detallaré una mica més. Vol dir també intentar –i aquí sí que vull deixar constància de la predisposició de totes les parts, sense excepció, d'alguna manera concernides– doncs consensuar en la mesura del possible els diferents passos amb tots els agents. El primer d'ells, òbviament, és el de la judicatura. I aquí, des del minut zero fins al present –demà, precisament, tenim una comissió mixta amb la Sala de Govern del Tribunal Superior–, hi ha hagut una relació honesta d'assenyalar allò que no va, de mirar com ho resolem, de preveure, en la mesura que n'hem set capaços uns o altres, doncs les dificultats que ens podríem trobar. Arran d'aquests avisos, doncs vàrem fer, abans d'acabar l'any passat, doncs l'entrada en vigor, en el cas de Barcelona, dilatada en el temps en una comissió sectorial de Justícia. Per tant, hem

estat capaços d'alguna manera d'escoltar-nos en la mesura del possible, que no sempre ha estat possible, d'anticipar-nos.

Però sí deixar constància que al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya hi ha hagut aquesta fluïdesa. Fluïdesa també amb els lletrats de l'Administració de justícia, que estan presents a la sala de govern, però que són una peça absolutament clau, perquè la nova organització, com bé saben, pivota molt sobre el lletrat que fa la funció doncs fonamental d'organització de tot el què és l'oficina judicial. Fluïdesa amb els diferents operadors, fonamentalment advocacia, però no exclusivament, procura i graduats socials, amb els qui doncs hem anat concertant i debatent cadascun dels passos. Fluïdesa de relacions amb el Ministeri de Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, perquè aquí era, molt particularment..., no només amb el ministre, evidentment, sinó amb el que és la secretaria d'Estat i tot el que és la part doncs responsable de la implementació. I també fluïdesa amb els sindicats, i aquesta no és una peça menor.

Entre la 1/2025 i l'estabilització hem sacsejat d'una manera molt profunda tot el que és l'organització judicial, i això genera disfuncions, genera desacords, genera problemes, a vegades previsibles, a vegades doncs que han sortit i que ningú havia previst. Però també posar en valor els acords que en el camí de l'aplicació de la 1/2025 d'alguna manera s'han pogut fer amb els sindicats representatius en l'àmbit de justícia.

Sobre els recursos humans. Us deia: aviam, el compromís, com es tradueix? En l'aportació de recursos humans, en el cas del Govern de la Generalitat, i per a les tres fases, doncs es va aprovar amb diferents acords de govern la implementació de dues-centes noves places –hi insisteixo, per a les tres fases– que ja estan operatives, totes elles sense excepció, i que tenen un impacte pressupostari de 9,2 milions d'euros. Això, si no vaig errat, amb dos acords de govern, perquè entrava en vigor en tres fases. Però aquesta ja és una realitat, ja són persones que estan..., personal AJ que ja està a disposició. I encara, en el Govern de dimarts, de fa dos dies, es van aprovar 144 places més, que tenen un impacte pressupostari de 6,4 milions –per tant, tenen el vistiplau d'Economia, tenen el vistiplau de Funció Pública–, amb la mirada posada –ja en parlarem, en parlarà la secretària d'Administració de

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Justícia– en les noves unitats judicials. Perquè no es tracta només que ens arribin nous i noves jutges i jutgesses, nous fiscals i noves fiscals, sinó que aquests han d'estar assistits doncs per més personal. Per preveure ja la primera tongada d'això, doncs també ja estan aprovades al Govern aquestes 144 places. Per tant, estaríem parlant de 350 places noves de funcionaris AJ per atendre.

I, després, recursos materials. Després ens hi podem estendre més. Jo simplement doncs anomeno els recursos TIC. Crec que en vàrem donar compte en una comissió, doncs des de la distribució de *hard*, de portàtils, fins a l'adequació doncs de seus judicials. Tot el que representa doncs l'e-Jcat, les modificacions que s'hi han fet. Aquí hi ha hagut una inversió, que ho és del Departament de Justícia, però sobretot per a les unitats responsables de l'àrea TIC del Govern de Catalunya i, per tant, tot això s'ha anat disposant. Adequació de seus judicials. Sempre ho hem dit, que s'han hagut d'adequar, per donar una xifra, 1.623 metres quadrats. No és un impacte econòmic gran, però algunes adequacions s'han hagut de fer per poder permetre que els tribunals d'instància i les oficines judicials funcionin tal com estan concebudes, també des d'una perspectiva d'espais físics, mobiliari, senyalització, gestió documental –hi ha hagut una destrucció ingent de paper perquè hi ha la digitalització.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I també un capítol molt important, que és tot el que té a veure amb la formació. S'han fet... Ara parlo com a departament, més enllà, i que és molt d'agrair que el Col·legi d'Advocats, que el Col·legi de Procuradors, que els graduats socials, que la pròpia sala de govern hagin fet accions formatives. Nosaltres ens hem ocupat de fer-ne 145, i hem arribat a 9.400 servidors públics per doncs acompanyar-los en tot el que és aquest trànsit.

Per tant, personal, adequació TIC, adequació d'espais, mobiliari, formació. Estem parlant d'un import de 13.700.000 euros. Ho dic perquè a vegades es diu: «És que no ha vingut acompanyada de recursos. » Fins a dia d'avui, el Govern de la Generalitat ha invertit aquests 13.700.000 euros per al bon funcionament d'aquesta llei.

I quin és el balanç de la implementació de la 1/2025, que és el nucli central de la compareixença, però crec que s'explica si se situa en el context. Tenim dades

comparatives de gener..., compararem de gener a setembre de 2025 a 2026, perquè són les últimes dades solvents, diguéssim, o tancades que d'alguna manera tenim. I ho mirarem des de tres perspectives: dels ingressos en l'àmbit civil, de les notificacions i tràmits en civil, social i contenciós i de l'evolució de les pendències en civil, social i contenciós, i execució, que també és important. Doncs les dades que tenim i que dibuixen doncs fins a quin punt la llei està transformant d'alguna manera.

Pel que fa als ingressos en civil –i no els voldríem cansar amb moltes xifres, però simplement apuntar aquestes–, el 2025 hi va haver en civil 436.726 ingressos; el 2026 n'hi han hagut 404.201, és a dir, un 7,5 per cent menys d'ingressos. Nosaltres creiem que això és imputable, directament imputable a l'entrada en vigor del requisit de procedibilitat i dels MASC. No és menys cert que, just el mes abans de l'entrada en vigor –que, si no vaig errat, era el mes de març–, hi va haver un increment d'ingressos en previsió. Molts advocats o molts usuaris de la justícia creien que era millor doncs el sistema anterior i, per tant, hi va haver una inflació. Però, tot comptat i debatut, hi ha aquesta reducció d'un 7,45 per cent d'ingressos en l'àmbit civil. Per tant, nosaltres d'aquí en traiem una primera conclusió, que és que el requisit de procedibilitat en els MASC ha tingut un impacte positiu, reduint aquest 7,45 els ingressos. Que era una de les funcions: amb menys ingressos, més opcions tenim d'alguna manera d'evitar el col·lapse i de descongestionar la justícia.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Hi ha un segon àmbit del qual podem tenir dades, allò, objectives, que són les notificacions i tràmits en els àmbits civil, social i contenciós. Aquí hi ha un increment, per tant, hi ha un increment de l'activitat; moderat, però increment de l'activitat. El 2025 hi va haver, notificacions i tràmits, 23.743.453 tràmits. Així consta doncs en les nostres bases de dades; el 2026 ha estat de 24.371.924. Per tant, hi ha un increment del 2,65 per cent doncs d'aquestes tramitacions. Això, d'alguna manera, contradiu aquelles veus, a vegades un pèl apocalíptiques, que deien: «Escolteu, això serà un caos.» No. Hi ha hagut aquest increment també d'activitat en aquest 2,65, que si els sumem a la reducció dels assumptes ingressats al MASC, doncs tot això està construint, està treballant en la direcció justa que perseguia d'alguna manera la legislació.

I, pel que fa a l'evolució de les pendències –i aquesta sí que també és una dada important– en execucions civil, social i contenciós d'octubre de 2025 a setembre de 2026, que són les dades que podem comparar, hi havien ingressats 104.620 assumptes i, resolts, 147.854. Per tant, tenim 104.396 assumptes acumulats menys dels que teníem, i aquesta també és una dada que entenem positiva. Hi ha menys pendència en aquest sentit, hi ha menys assumptes acumulats. I, per tant, reduir la pendència en l'execució creiem que és important. Ahir, ultimant doncs la compareixença... –ho parlàvem amb la secretària i amb el secretari general, amb la directora general, que ens acompanya–, de res, per no dir que de poc, per no dir que de res serveix una sentència si no s'executa. Per tant, posem molt en valor també doncs que hi ha hagut més execució. Per tant, això va en la línia de la filosofia del que persegueix la llei d'eficiència del servei públic de la justícia, no?

I si les dades anteriors doncs són positives, perquè hi ha menys ingressos en l'àmbit civil –creiem que gràcies als MASC–, hi ha més notificacions i més tràmits i hi ha menys dependència, hi ha una dada que és negativa. I, amb la mateixa claredat que he exposat les dades positives, exposarem la dada que és negativa i després enllaçarem amb quines han de ser les respostes aquí per corregir això.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I la dada és que les resolucions en civil, social, contenciós i penal baixen un 12,1 per cent. I aquesta és una dada preocupant i la volem compartir amb total transparència: de 761.117 resolucions el 2025 passem a 668.932 el 2026. Nosaltres també traiem una conclusió d'aquí: falten més mans. Sempre havíem dit que benvingudes les reformes, i ens hi comprometíem i ens hem compromès, però no n'hi havia prou amb les reformes. Calien recursos, recursos humans; aquells que depenen de la Generalitat els hem ja anat posant gradualment sobre la taula, i ara el que ens calen són més unitats judicials. Això, aquesta dada, és la fotografia més precisa que justifica l'increment d'unitats judicials –i també fiscals, que les acompanyen, crec que amb dos decrets diferents– per tal de resoldre-ho. Sempre hem dit això: reformes, sí; recursos, també, però recursos humans, en aquest cas unitats judicials.

Què tenim? I després la secretària baixarà molt més al detall. En l'horitzó immediat hi ha –acordat, diguéssim, en el reial decret– doncs noranta-una noves unitats judicials per al 2017, que aniran acompanyades de tres-centes noves places de

funcionaris de l'Administració de justícia, més trenta-cinc noves places fiscals, que aniran acompanyades també de trenta-cinc places d'Administració de justícia. I aquestes places entraran també en tres moments temporals: el 31 de desembre de 2026 entra la primera fase; l'1 de juny del 2027 i l'1 de novembre del 2027, les següents fases. Per això, aquesta entrada en vigor a 31 de desembre de 2026, fa que en el govern de dimarts passat haguéssim aprovat aquestes 144 places perquè ja estiguin disponibles, que tenen aquest impacte de 6,4 milions d'euros. Per tant, això pel que ja està acordat i calendaritzat.

I en aquests moments encara estem en fase, per dir-ho així, de negociació, d'al·legacions, amb el que seria la següent tongada d'unitats judicials, que ha estat anunciada pel ministeri, que són noranta-quatre més una unitats judicials. Aquesta una és Sant Feliu de Guíxols, que havia estat creada per no va estar mai, jo crec, dotada. I, per tant, serien *de facto* de creació *stricto sensu* noranta-quatre; de dotació, noranta-cinc; quaranta-set unitats fiscals i les corresponents places, aquelles que els esmentava doncs d'AJ, no? I, en aquest sentit, jo sí que passaria tot seguit la paraula a la secretària d'Administració de Justícia perquè tractem els altres dos temes que ens ocupen, aquestes noves unitats; que detalli la seva distribució, criteris, tot el procediment, fins i tot distribució territorial i també dels diferents àmbits, i la part doncs que també ens ha ocupat, i aquesta comissió s'ha ocupat moltes vegades de tot el que és el procés d'estabilització.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

A mode de conclusions d'aquesta primera part, creiem que la 1/2025 d'alguna manera ha vingut per quedar-se. Creiem que no té marxa enrere, que és un pas difícil, però que s'ha fet, que està donant resultats, que té imperfeccions que requereixen particularment doncs aquestes noves unitats

Fitxer 28CJQD3

i que si s'han fet passos positius ha estat gràcies a la voluntat compartida per totes les parts, amb una mirada crítica, però també constructiva, des de la judicatura fins als lletrats i Administració de justícia, fins al personal AJ, fins als operadors, fins als sindicats, fins al ministeri, que d'alguna manera han permès doncs aterrar la Llei 1/2025. I ara ja posar el dit a la llaga en aquells aspectes que encara són de millora.

I, si li sembla al president, li passo la paraula a la...

El president

D'acord. Moltes gràcies. Ara té la paraula la secretària de l'Administració de justícia, la senyora Iolanda Aguilar.

Iolanda M. Aguilar i Juncosa (secretària per a l'Administració de justícia)

Gràcies. Bé, primer de tot, reitero les condolences expressades. President de la Comissió de Justícia, membres de la Mesa, senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

Comparec per informar-los de dues qüestions que tot sovint s'analitzen separadament, però estan estretament relacionades: d'una banda, l'ampliació de la planta judicial i fiscal a Catalunya i, de l'altra, el resultat dels processos d'estabilització del personal de l'Administració de justícia i la situació de cobertura dels llocs de treball. El fil conductor és molt senzill: una justícia més àgil necessita més capacitat judicial, però també oficines ben organitzades, equips suficients i personal estabilitzat. Crear una plaça de jutge o de fiscal és una decisió necessària, però, perquè produeixi un efecte real sobre el servei públic, cal que disposi dels professionals, dels espais, de la tecnologia i de les condicions organitzatives adequades. I estabilitzar les plantilles és essencial, però també ho és garantir la continuïtat del servei durant la transició. Amb aquesta perspectiva, exposaré les dades, les oportunitats i els reptes que tenim al davant.

El Reial decret 559 del 26, de 8 de juliol, va crear cinc-centes unitats judicials a escala estatal i preveu noranta-una noves places judicials a Catalunya, repartides en trenta-un partits judicials de quaranta-nou que en tenim. És un increment rellevant de la capacitat de resposta del sistema. Per altra banda, el Reial decret 560/2026, també del mateix dia, amplia la plantilla orgànica del Ministeri Fiscal amb trenta-cinc noves places fiscals a Catalunya. Cal subratllar que parlem de places judicials i fiscals aprovades per l'Estat, però la Generalitat té un paper decisiu en la dotació, organització i posada en condicions de les oficines que els donaran suport. Cal recordar que aquest increment dona continuïtat al reforç de l'especialització judicial impulsat el 2025. El Reial decret 422/2025 va crear a Catalunya, recordem-ho, una nova secció de violència sobre la dona a Vilanova i la Geltrú, tres places addicionals

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

a les seccions de Barcelona, Hospitalet i Lleida i també va crear a Barcelona una secció especialitzada en violència contra la infància i l'adolescència. Són dotacions rellevants per protegir millor les víctimes i donar una resposta judicial especialitzada.

El desplegament judicial no es fa tot de cop –ho ha comentat el conseller–, sinó en tres fases. La primera, el 31 de desembre del 26 –per tant, molt aviat–, amb vint-i-vuit places judicials i les trenta-cinc de fiscals, que venen totes –les fiscals– a 31 de desembre. Inclou places, aquesta primera fase, al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a les audiències provincials i a les places amb categoria de jutge. La segona fase, que és l'1 de juny del 27, trenta-una places de les capitals de província, per tant, a les quatre capitals. I l'1 de novembre del 27, la darrera fase, les trenta-dues places restants. Aquest calendari és important, perquè permet preparar progressivament la posada en marxa, no?, d'aquesta ampliació.

Per a la primera fase, com comentava el conseller, el Govern, aquest dimarts, va autoritzar una ampliació de 144 dotacions de personal: noranta-quatre seran per a les oficines judicials; trenta-cinc, per a oficines fiscals –un treballador per fiscal–, i quinze, per a les cinc unitats administratives de mitjans adequats de solució de controvèrsies, les unitats MASC –les UAMASC que n'anomenem–, que en això serem pioners també a tot l'Estat. Aquestes darreres han de contribuir al desplegament de les vies adequades i consensuades de resolució de conflictes en coordinació amb els serveis MASC. És important no barrejar magnituds: són noranta-una places judicials, trenta-cinc de fiscals i 144 de personal de les unitats administratives que acabo d'esmentar. Les necessitats de personal per a les altres dues fases del 27 les acabarem de concretar segons el model d'oficina i les dotacions corresponents. De fet, les treballem amb la Secretaria de Govern del TSJ per veure les necessitats de recursos humans que ells consideren imprescindibles.

L'objectiu no és simplement incrementar la planta sobre el paper; és que l'activitat de les noves places sigui viable des del primer dia i que aquest reforç es tradueixi, òbviament, en una millor atenció a les persones, en més capacitat de tramitació i, progressivament, en una reducció de la pressió que, com saben, hi ha als òrgans judicials. En aquest context, i això és rellevant, hem analitzat la possibilitat de separar les jurisdiccions de civil i instrucció en vuit partits judicials, que, amb les

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

noves places que hem comentat, assoliran deu places judicials mixtes. Són Arenys de Mar, Cerdanyola del Vallès, el Vendrell, Figueres, Gavà, Manresa, Rubí i Vilanova i la Geltrú. El que proposem és que les actuals seccions mixtes de civil i instrucció es configurin com a dues seccions diferenciades; això permetria especialitzar l'activitat judicial i també l'organització dels equips que els donen suport. La competència per aprovar aquesta separació correspon al Govern de l'Estat a proposta del Consell General del Poder Judicial i amb informe previ de la comunitat autònoma competent, d'acord amb la llei de demarcació i planta judicial. Per tant, avui no podem presentar aquesta separació com una decisió ja tancada, sinó com una opció que hem analitzat tècnicament, que requereix els tràmits corresponents, tot i que ja els informem que hem elevat el nostre informe al ministeri, la nostra proposta, i que la Sala de Govern del TSJ, en els mateixos termes, l'ha enviat al Consell General del Poder Judicial.

A molts d'aquests partits judicials, com saben, la pressió de la jurisdicció civil, en aquests que he comentat de la separació de jurisdiccions, és clarament superior a la d'instrucció, però no n'hi ha prou amb dividir les deu places, no?, en parts iguals o amb aplicar una fórmula idèntica arreu. Cal combinar les càrregues d'assumptes amb un requisit operatiu essencial, mantenir un servei de guàrdia viable. I ho dic per Figueres, perquè té una situació, com saben, en l'àmbit penal, doncs bastant..., no?, amb molta pressió, i, per tant, potser la separació de jurisdiccions aquí sí que hauria de ser cinc a civil i cinc a penal. Ara bé, la separació té efectes que van molt més enllà del canvi de denominació de les accions: requereix adaptar el model d'oficina judicial, diferenciar els equips de tramitació civil i penal, modificar les relacions de llocs de treball, estudiar nous llocs singularitzats i la seva dotació pressupostària, negociar els canvis amb les organitzacions sindicals i organitzar els procediments d'acoblament del personal.

També caldrà, amb aquestes també noves places que hem comentat –noranta-una places judicials i trenta-cinc de fiscalia–, revisar espais, retolació, perfils informàtics, manuals i circuits de treball, en particular les condicions de guàrdia i els efectes que comporten sobre alguns llocs de treball que exigeixen una planificació acurada. Però aquesta complexitat no ens farà fer cap pas enrere. Durant el 2025, com saben, els equips del departament van desplegar una transformació organitzativa

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

extraordinària amb els tribunals d'instància i les noves oficines judicials. Aquell procés ens ha donat experiència, coneixement i capacitat de gestió. No partim de zero. Sabem què comporten aquests canvis, quines dificultats poden sorgir i com cal preparar-nos.

I ara passo al segon bloc, resultats dels processos d'estabilització. La Llei 20/21, de 28 de desembre, va establir mesures, com saben, extraordinàries per reduir la temporalitat en l'ocupació pública. A l'Administració de justícia de Catalunya, els processos d'estabilització han afectat una part molt important de la plantilla i han generat una transformació de gran abast en un període molt concentrat. La dada de partida és que es van oferir a Catalunya 2.068 places en aquests processos, com saben, de mèrits i de concurs oposició: 425 del cos de gestió processal, 805 de tramitació processal, 805 d'auxili judicial i 33 del cos de metges forenses. Aquest volum, com saben, dues mil places, evidencia l'abast extraordinari de l'operació. Segons les dades de seguiment, 1.726 persones han pres possessió en aquesta estabilització com a funcionaris; d'aquestes, 1.264 han pres possessió sense sol·licitar excedència, per tant, s'han consolidat en un lloc de treball, i 462 han pres possessió i després han demanat excedència. Entre aquestes darreres, 163 ho han fet fora de Catalunya. D'aquests moviments, s'han registrat 1.177 recuperacions de personal interí desplaçat. Que vol dir això? Quan el funcionari s'estabilitza en un lloc de treball, fa –ho diem col·loquialment– saltar, no?, l'interí que ocupava aquell lloc de treball. Però, d'acord amb la nostra regulació, dins d'un mes es pot recuperar la persona, no?, dintre del centre de treball, i s'han efectuat 1.177 recuperacions. Ho dic també per veus, no?, que hi havia aquesta preocupació legítima i normal de tothom de què passaria amb aquests interins. Però que sapigueu que 1.177 recuperacions s'han efectuat en el termini d'un mes des del seu cessament. Aquestes magnituds no descriuen exactament el mateix univers ni són directament restables entre sí; són indicadors diferents dels efectes dels processos sobre la provisió i la mobilitat.

Voldria fer també una reflexió sobre el model d'estabilització i el marc competencial en què s'ha desenvolupat. Els resultats són positius pel que fa a la reducció de la temporalitat, però no tant com desitjàvem. Estabilitzar places no sempre ha significat estabilitzar les persones que les ocupaven. De les 1.726 persones que han pres

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

possessió, 821 prestaven serveis com a interines a Catalunya i 661 ja tenien la condició de funcionaris de carrera a Catalunya; per tant, eren funcionàries d'un cos i s'han estabilitzat en un altre. Aquestes xifres ajuden a entendre la magnitud també d'aquests moviments de personal.

Les bases dels processos selectius permetien valorar mèrits adquirits en altres cossos i en àmbits territorials diferents. Per això, des del departament considerem que hauria estat també desitjable reconèixer més específicament l'experiència efectiva del personal interí de llarga durada en el cos en el qual s'optava, així com el coneixement de la llengua catalana, de l'organització judicial i del territori. Cal recordar, però, que el disseny i la convocatòria d'aquests processos corresponen a l'Estat, al ministeri competent en matèria de justícia, i que la Generalitat no pot modificar unilateralment les bases. Això no significa que ens haguem limitat a gestionar les conseqüències. Dins del nostre àmbit competencial, hem impulsat les recuperacions del personal interí desplaçat, hem fet els nomenaments necessaris i la gestió de les vacants per preservar el màxim possible dins del marc legal que ens permet la continuïtat del servei i poder retenir així l'experiència professional. L'objectiu ha de ser doble: reduir la temporalitat, preservar el talent i el coneixement acumulats a les nostres oficines judicials.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Voldria destacar també dos resultats de gestió que considero molt significatius. Durant tot aquest procés extraordinari d'estabilització no s'ha suspès cap judici com a conseqüència dels moviments de personal, i així ens ho han transmès els presidents dels tribunals d'instància i els directors dels serveis comuns. I no hi ha cap persona interina desplaçada per l'estabilització que hagi quedat sense treballar. De fet, hem fet nomenaments ara molt recentment, aquestes setmanes d'octubre, i, per tant, no hi ha cap persona interina desplaçada per l'estabilització que s'hagi quedat sense treballar. Les recuperacions i els nous nomenaments efectuats aquest mes han permès o bé mantenir la continuïtat laboral o bé en un breu espai de temps. Aquests resultats són fruit d'un esforç intern, que vull reconèixer també, dels equips de recursos humans de la casa i de les oficines judicials. El resultat estructural és una reducció de tretze punts percentuals de l'interinatge en un any, segons la sèrie de seguiment que tenim des del departament. És una dada rellevant i positiva, però cal reconèixer les dificultats. Les preses de possessió, els cessaments i les

excedències sol·licitades han coincidit en el temps, han produït moviments en cadena i han exigit una gestió intensiva per mantenir en funcionament els serveis.

L'octubre de 2026 –per tant, aquest mes–, la fotografia del personal de l'Administració de justícia que recull el nostre seguiment és: actualment, tenim 8.123 persones treballant –perdó, treballant, no; són els llocs de treball que tenim autoritzats–; 4.267 són funcionaris; 2.461 són interins que ocupen una vacant que no està reservada a ningú; 415, interins amb vacant en reserva –doncs alliberats sindicals, comissions de servei de titulars–; tenim 718 substituts, que vol dir cobriment d'incidències, baixes, maternitats, i 262 reforços. Aquesta distribució permet apreciar l'avenç de l'estabilització, però també la persistència d'una dependència significativa de la cobertura temporal per raons diverses i amb figures que no s'han de confondre. Un lloc amb reserva, una substitució o un reforç no equivalen necessàriament a una vacant estructural susceptible de proveir-se definitivament de la mateixa manera. L'estabilització és, per tant, una transformació positiva i necessària, però no és un tràmit merament estadístic. La seva finalitat és consolidar ocupació estable i coneixement professional al servei d'una justícia més robusta,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 28CJQD4

i això obliga a gestionar els efectes transitoris amb responsabilitat.

Sobre la cobertura de llocs de treball al personal interí. Una de les conseqüències més visibles de la concentració de moviments de personal és la dificultat de cobertura d'alguns llocs. Les dades també d'octubre del 26 identifiquen, a data d'avui, 198 places no cobertes a tot Catalunya, amb una concentració molt notable a Barcelona: 164 a Barcelona; a Girona en tenim vint; a Lleida, vuit, i a Tarragona, tres, i a les Terres de l'Ebre, tres més. Aquest desequilibri territorial és una informació important per orientar també els esforços de cobertura. Com veieu, sobretot és la província de Barcelona. Ara bé, les 198 places representen un 2,4 per cent dels 8.123 llocs de la plantilla, amb reforços i substitucions incloses. Per tant, podem dir que a l'octubre tenim el 97,6 per cent dels llocs de treball –hi insisteixo, amb reforços i baixes– coberts. Això ha comportat milers de moviments de llocs de treball. La

dificultat no es pot explicar només pel nombre de places disponibles. Les recuperacions i els nous nomenaments han esgotat les borses de treball temporal. Les borses d'interí han quedat esgotades per atendre les necessitats de cobertura, tant en auxili..., en auxili hem pogut cobrir amb la borsa, però en tramitació i algunes de gestió hem hagut de tramitar ofertes al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per ampliar les possibilitats de cobertura.

I amb relació a algunes queixes rebudes sobre la preparació del personal que ens ve, no?, del SOC, del servei català d'ocupació, us hem d'informar que amb les darreres crides s'ha informat d'aquests anuncis al SOC a totes les facultats de dret i a tots els col·legis d'advocats, procuradors i graduats socials del país per tal que compartissin aquests anuncis al SOC en les seves borses de treball. I aquesta mesura està donant molt bons resultats i així ens ho han fet també arribar des de les oficines judicials. Per tant, hem vist que és una bona pràctica i que continuarem en aquesta línia.

Paral·lelament, el departament treballa en una nova regulació de la borsa de personal interí, que creiem que ha quedat totalment obsoleta la regulació actual. Ja hem informat a les organitzacions sindicals de la proposta de constituir un grup de treball tècnic, que es posarà en marxa properament com a fase prèvia a la negociació sindical formal, per analitzar les dificultats detectades en l'actual regulació i acordar millores que permetin una cobertura més àgil i eficaç. I vull insistir en una distinció: reduir la temporalitat és un objectiu de qualitat de l'ocupació pública; garantir la cobertura efectiva dels llocs és una obligació de continuïtat del servei. Hem de fer totes dues coses simultàniament. No seria correcte presentar les 198 places sense cobertura, com el balanç global de l'estabilització, perquè la dada és una fotografia temporal d'un procés que, com veuen, està en moviment constantment, però tampoc no seria responsable minimitzar-ne l'impacte en el treball quotidià que entenem que hi ha hagut a les oficines. La prioritat és agilitzar la resposta a les vacants, reforçar els mecanismes de captació i disponibilitat de personal i treballar amb el representant dels treballadors en una regulació més eficaç de la borsa, preservant els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i transparència.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I acabo. Els propers mesos seran decisius. Tenim un calendari d'entrada en funcionament de noves places judicials i fiscals i una oportunitat de repensar l'especialització en aquests vuit partits judicials que els hi comentava i una plantilla que està experimentant un procés d'estabilització de gran magnitud. Les dades mostren avenços, però també assenyalen tasques pendents. Hem reduït l'interinatge a tretze punts percentuals, hem mantingut la celebració dels judicis sense suspensions atribuïbles a l'estabilització i hem garantit la continuïtat laboral del personal interí desplaçat, i a data d'avui tenim cobert més del noranta-set per cent dels llocs de plantilla. Per això, la nostra responsabilitat és transformar les places aprovades en capacitat efectiva del servei, preparar la separació de jurisdiccions amb rigor tècnic, diàleg i recursos i consolidar una plantilla més estable sense deixar desatesa cap necessitat de cobertura. Aquest és el compromís del departament –continuar treballant amb el ministeri, amb el poder judicial, amb la fiscalia i amb les organitzacions sindicals– perquè la reforma es noti en el funcionament de les oficines i, sobretot, en l'atenció a la ciutadania.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn dels grups parlamentaris. I té en primer lloc la paraula, perquè havien demanat aquesta sessió informativa de compareixença, el Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Pere Lluís Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. I, en primer lloc, doncs ens unim a les mostres de condol i a l'escalf als ferits. I agrair la mostra de condol cap a la que va ser ministra del Govern pel Partit Popular, Fátima Báñez, que ha resultat..., doncs desgraciadament ha mort en aquest accident.

Conseller, la compareixença era perquè expliqués el pla de xoc. Lo que ens ha explicat ja ens ho ha explicat altres vegades, ja ho sabem com estem, i ara ho parlarem, però aquest joc de dades... Mirin, vostè ho repeteix, vull dir, que hi ha un col·lapse. I què fem? Hi ha un col·lapse. I, davant un col·lapse, hem de prendre mesures, i per a això era la compareixença, un pla de xoc. Però és que no ens ha

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

explicat cap pla de xoc. Ens ha explicat, bé, sí, que faran una cosa. I permeti'm que ara ho analitzarem.

La situació és gravíssima, i no ens en sortim. Parlava vostè de reduccions de temps del judici ràpid, de divuit a tretze mesos. Però, sap quin és el termini legal? Quinze dies –quinze dies. I això és un gran èxit, de divuit a tretze mesos? No. Lo que hem de fer és que sigui el termini legal. I m'agradaria que vostè m'expliqués com farem... Jo soc molt conscient que això no ho solucionarem en dos dies –no ho solucionarem–, però volem saber doncs una mica quin pla de xoc preveu. Què necessitem? Cinc anys, deu? Però necessitem tindre ja una previsió de quan podrem celebrar judicis ràpids en el termini legal dels quinze dies. I no només a Barcelona. Perquè, clar, vostè em parla del pla de xoc a Barcelona. Però, escolti, és que hi han jurisdiccions i hi han jutjats que estan molt pitjor a la resta de Catalunya, eh?, moltíssim pitjor. I, per tant, necessitem un pla de xoc que ens permeti doncs, amb el temps que creï vostè que..., avançar i aconseguir que l'Administració de justícia a Catalunya deixi de ser un col·lapse. Vostè mateix ho diu, que està col·lapsada. Però, clar, vull dir... A més, vostè ens diu que vindran, bé, les places de [#07.24], sobretot les places de jutges. Jo li pregunto: d'on els traurem els noranta-un jutges? D'on els traurem? Perquè és molt fàcil anunciar, senyor conseller, és molt fàcil anunciar coses, però, d'on els traurem?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Miri, els últims anys, el 2022 se'n van convocar cent vint, fins al 2025, que es van convocar cent vint places de jutge cada any. Segons el Consejo General del Poder Judicial, amb cent vint places no es cobreixen ni tan sols les jubilacions. I ara, sí, hi ha una convocatòria major, 375 places, però que encara està... Em penso que per al març faran el segon examen, aquestes 375 places. I vostè diu que ara ja començaran a entrar? D'on els traurem? Perquè, a més, aquest Parlament va aprovar una moció perquè s'estableix un complement als jutges que vinguessin a Catalunya. S'ha fet? És competència del Govern de l'Estat, que hi governa el seu partit. S'ha fet?, per fomentar que vinguin? El concurs, aquests noranta i escaig jutges amb el problema que vostè... Ho ha comentat, que ara al gener, bé, el 31 de desembre, en vindran uns, i després, a la segona fase, trenta, i a la tercera fase, quaranta-dos jutges. Però d'on els traurem? Si, a més, no hi ha el complement! Concurs? Vindran aquí?, amb una situació de col·lapse? A veure, hem de tocar de

peus a terra, no només fer anuncis; hem de tocar de peus a terra i saber d'on cobrirem les...

Miri, parla vostè de que l'impacte positiu de la llei d'eficiència..., que tots estem d'acord que era necessari reformar l'estructura judicial, i això hi estem tots d'acord. Lo que no estem d'acord és com s'ha fet. I parla vostè d'una reducció d'un set per cent d'ingressos, i això és el gran èxit de la llei de reforma. Escolti, però si lo que s'ha fet és retardar l'entrada de procediments civils! Retardar. Ja veurà com pujaran. I, a més, un set per cent. I això és el gran èxit de la llei d'eficiència? Un set per cent?, quan hi va haver un increment, que vostè també ho ha reconegut, just abans de l'entrada en vigor. Escolti'm, vull dir, ja li dic jo que augmentaran.

Parla vostè de veus apocalíptiques. Però vostè de veritat va pels jutjats? L'hi dic «en sèrio». Jo segueixo exercint. Escolti, que l'altre dia vaig suspendre un judici penal i me'l van assenyalar després..., o sigui, un judici penal de quatre anys, eh?, des de l'inici de les diligències. I me l'han assenyalat d'aquí a un any i mig –d'aquí a un any i mig. Això és insostenible.

I, escolti, parla vostè de que s'ha millorat la pendència en l'execució. Per què no ens dona les dades de la pendència en els procediments ordinaris civils, penals, contenciosos administratius, socials? Perquè no ens les dona? Només l'execució? Clar, vull dir, escolti... I sap per què baixa la pendència en les execucions? Perquè no arriben, perquè no arriben sentències per poder executar, per això baixen. No em digui que no perquè vostè mateix ho ha dit. Perdoni'm, acaba de dir que hi ha hagut un dotze per cent de reducció de resolucions judicials. Sí o no? *(Pausa.)* Doncs això què vol dir? Que un dotze per cent menys de procediments arriben a execució. Sí o no? *(Pausa.)* Sí o no? *(Pausa.)* Per què no ens han donat les dades de la pendència civil? Clar, és lo que necessitem. Miri, a través del sistema aquest de preguntes li he fet una sèrie de preguntes de dades. Des d'aquí la comissió em penso que diversos grups li hem demanat les dades dels procediments, de quines pendències hi han a tot Catalunya, i és lo que volem tindre, perquè necessitem un pla de xoc, perquè és que no és..., és insostenible. La jurisdicció social està en un col·lapse. Bé.

I, sí, augmentarem les places de jutges? Augmentarem la plaça de... Crec que ens fa falta un pla de xoc, i vostè no ens ha vingut a explicar cap pla de xoc. Ens ha

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

vingut a explicar lo que ja ens ha dit, lo que ja ha repetit cinquanta vegades per la premsa: anuncis dels jutges, més jutges, més places. Però això no ens soluciona... Miri, és que a més fan falta mitjans. El sistema informàtic no funciona moltes vegades.

El sistema de notificacions. Després de que l'hi vaig treure aquí, els jutjats van rebre que ja no es notifiqués per fax. Ja no es notifica per fax, però es notifica per Lexnet, es notifica per e-NOTUM i es notifica per correu electrònic. Tinc tres sistemes de notificacions. Vostè creu que això és raonable, amb el cost que això representa per a tots? D'aquí ja fa quasi dos anys que –en concret ja l'hi diré– vam aprovar el tema de l'adreça única electrònica i notificar per allí. No sé com està. Sé que estaven fent-ho, però no funciona encara. M'agradaria saber quines previsions tenen vostès. S'adonen del volum de procediments en què el demandat és una societat, a tot Catalunya? I que això... Saben com ho fan? O sigui, jo ara presento... Clar, és que... Miri, jo crec que els ciutadans han de saber-ho. Jo presento una demanda al jutjat, i lo primer que rebo és un requeriment perquè la presenti en paper. O sigui, jo la presento pel sistema electrònic, i lo primer que rebo és una notificació del jutjat que em diu: «Té cinc dies per presentar-la en paper.» Per què? Perquè l'han d'ensobrar i enviar per correu. Això és un cost desmesurat, en un moment en el qual podem fer-ho tot per la finestra única electrònica. Saben els milers de societats que hi han cada dia que han de rebre notificacions del jutjat, citacions, i que ho podem fer per [#13.40]? Hi han comunitats autònomes que ho estan fent. Per què nosaltres no, quan Catalunya, fa molts anys, el 2003, va ser pionera amb l'administració electrònica a l'Administració de justícia? Bé, doncs ja quasi no..., ja m'he menjat tot el temps. Permeti'm, president, només... Llavors, bé, necessitem...

Vam aprovar el 3 de juny una resolució d'aquest Parlament per la qual li demanàvem que continués amb els processos de participació per anar a un pacte de la justícia per al pròxim trimestre. Ha fet ja reunions? S'ha reunit per fer aquest procés de participació per determinar quins són els problemes de l'Administració de justícia? Ho farem el primer trimestre, com va aprovar el Parlament, o lo que diu el Parlament no...? Perquè la resolució de l'adreça electrònica única va ser del 3 de juny del 2026. Perdó, 10 de juliol del 2025.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Tema de funcionaris. Escolti'm, és cert que quasi el cinquanta per cent dels funcionaris a Catalunya són interins? No ho sé. Perquè és que

Fitxer 28CJQD5

m'agradaria saber-ho, perquè jo vull les dades. No, ha donat el nombre. Vull dir el càlcul. Jo he fet un càlcul així... Estem parlant d'un quaranta per cent d'interins? Això és insostenible. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* És cert que va haver-hi tots els processos d'interinitat..., que es va cessar qui més anys portava i que més experiència tenia? Clar, i necessitem gent amb experiència. President, acabo de seguida.

El president

Diputat, li ho diré de manera molt clara: tenen deu minuts, que era un temps excels. Llavors, té deu segons i se li acaba el temps. Disculpi.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies. Només, conseller, necessitem arreglar això d'una punyetera vegada. No podem continuar més amb l'Administració de justícia. L'hi dic «en sèrio». És que, vas al jutjat, i la situació és caòtica. I necessitem un pla, ja sigui a un, dos, tres o quatre anys, però hem de fer-ho.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I, res, l'anunci que he fet... Diguem-ne, com que era el primer, li he deixat quaranta-tres segons en aquest cas. Ja saben que normalment soc flexible. En aquest cas, amb deu minuts, no ho seré, d'acord? Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula la seva portaveu, Ariadna Urroz.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. En primer lloc, també sumar-nos a les mostres de condol per les famílies de les víctimes d'aquesta tragèdia ferroviària que vam conèixer ahir a Toledo, i també tot el suport al personal que està treballant en aquests moments

damunt del terreny. Gràcies, conseller, secretària, per les explicacions que ens han donat avui.

Per part de Junts per Catalunya, la intervenció ens la dividirem jo mateixa i el diputat Isaac Padrós. Per tant, intentaré anar una mica de cara a barraca perquè, si no, el president ens tallarà el micròfon als dos. Donar la benvinguda als companys del CICAC que també ens acompanyen en aquesta comissió.

És evident que la principal preocupació que tenen els operadors jurídics i els ciutadans de Catalunya és l'endèmic col·lapse judicial. S'hi han referit vostès i hi estem absolutament d'acord, perquè al final hem acabat normalitzant una situació que no hauria de ser normal, no?, i, per tant, cal posar-hi fil a l'agulla. En aquest sentit, conseller, crec que les frases que més li he sentit dir a vostè és que la Llei orgànica 1/2025 és condició necessària però no suficient, i que la llei d'eficiència és aquest canvi de paradigma del sistema, que també sap que hi estem d'acord. I avui justament venien a comparèixer per fer balanç d'aquest any d'implementació de la llei.

Nosaltres, el mes de maig, li vam fer una interpel·lació en el Ple on li dèiem que el problema no era la reforma en si de la 1/2025, que hi estem d'acord, sinó la falta de mitjans materials, humans i econòmics que faran que aquesta transformació no acabi sent del tot com es pretenia, no? Vam tornar-hi a insistir amb aquesta idea en la tramitació dels pressupostos de la Generalitat, amb aquesta necessitat de tenir més mitjans econòmics, humans i materials per poder fer aquesta feina, perquè al final, si no, la llei acaba sent més una reorganització del que ja teníem que no una veritable transformació profunda del sistema, que és el que es necessitava.

Parlàvem de dades –el diputat Huguet s'hi ha referit. Jo vull fer-hi una mica d'incís, perquè avui ens han donat algunes dades que els agrairia que ens les poguessin facilitar, perquè hem intentat prendre nota de tot. Si no, mirarem la transcripció d'aquesta comissió, però seria d'agrair que ens ho poguessin fer arribar. Perquè, de fet, nosaltres també, en una moció aquí en el Parlament, vam aprovar que el departament donés indicadors sobre aquesta implementació de la Llei 1/2025 i els MASC. Després, vostès, quan van venir aquí a comparèixer pels pressupostos, ens van dir que això ho derivaven a una càtedra de justícia amb la UB per fer justament

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

aquest seguiment. Jo els volia preguntar si això ja està operatiu, si tindrem aquestes dades, perquè, si no, és una mica difícil que vinguin a comparèixer per fer un balanç d'una llei amb unes dades i uns indicadors que es van comprometre a tenir, però que la resta de partits no tenim, més enllà de les dades que hem pogut agafar avui.

Les dades que sí que tenim són les del Consell General del Poder Judicial, de la seva pàgina web, i, evidentment, no són gaire esperançadores pel que fa a la implementació de la 1/2025. Des del gener de 2024, amb dades de 31 de juny de 2026, el nombre d'expedients ha crescut en 53.604, per tant, un 10,7 per cent més els últims trenta mesos. Això s'estén a tot el país. I, per marcar algunes dades, alguns exemples, eh? En el conjunt de la demarcació de Barcelona, els vint-i-cinc partits judicials acumulen 387.408 assumptes pendents. Figueres, que també s'hi han referit puntualment, té aquests 17.505 procediments en tràmit, que és un 14,2 per cent més que un any anterior. Sant Feliu de Guíxols també té un increment de la taxa de congestió vora el seixanta per cent. Al Prat de Llobregat, un procediment civil també triga vint-i-set mesos en resoldre's. I, per tant, la descongestió no arriba a tot el país de manera homogènia, no? I, per tant, en aquests partits on hi ha més pendència, com és el cas de Berga, del Prat, d'Igualada, de Vilafranca, de Vilanova, cal posar-hi remei. Perquè la realitat de les dades del Consell General del Poder Judicial, quan les confronten una mica amb les explicacions optimistes que ens han donat vostès avui, no veiem que confrontin directament.

Perquè, conseller, nosaltres creiem que el principal problema de la implementació de la 1/2025 és haver oblidat que la justícia la fan les persones. Jo crec que aquest és el principal titular que nosaltres volíem traslladar avui, perquè, per reorganitzar els serveis, ens cal estabilitat de les plantilles, cal evitar la rotació, cal cobrir les vacants de personal funcionari i cal minimitzar el cessament del personal interí, perquè calen aquests equips complets i calen equips amb personal que a més estigui format. Vostès s'hi ha referit, que hem hagut de cobrir vacants amb borses del SOC, que han fet aquestes formacions extres per dotar-los de coneixement suficient per poder fer la feina, però és evident que estem d'acord que això no és suficient o no és òptim, no? Crec que vostès mateixos s'hi referien.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, al final, aquesta llei d'eficiència ha acabat generant desorganització cap als treballadors que sustenten el servei, els treballadors de l'Administració de justícia, que, de fet, avui en tenim aquí una representació. I, per tant, també dir-los que darrerament..., saben que el mes de gener van venir als sindicats aquí al Parlament; el mes de setembre van tornar a venir en una reunió que vam fer, i les demandes que tenien eren exactament les mateixes, més agreujades per la situació del personal interí, que s'hi referirà el meu company Isaac Padrós, i, per tant, jo no hi entraré ara en detall perquè no em donaria temps.

Sí que, per això, li volia adreçar algunes consultes que m'han quedat pendents de l'explicació que ens han donat avui amb relació als mitjans personals. Amb l'acord de pressupostos amb Esquerra Republicana van acordar vostès que hi haurien 181 noves unitats judicials a Catalunya d'aquí al 2027; noranta-una al calendari concret que ens han dit que tenen desplegat. Jo els hi volia preguntar per les restants noranta, quin és aquest calendari, si el tenen concret. Crec que avui el conseller feia referència a que n'hi ha noranta-quatre i no noranta. No sé si ho he apuntat bé. En tot cas... *(Veus de fons.)* Noranta-cinc. Si ens ho poden detallar, quin serà aquest concret calendari. Quins partits judicials es prioritzaran? Han dit que n'hi havien trenta-un de més prioritaris. Si ens poden concretar quins serien si tenen les dades a mà.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, en aquest sentit, i tornant també a les noranta-una unitats judicials que tenim amb un calendari concret, deien que tenien aquestes 353 places de personal que havien previst, si no m'equivoco. I preguntar-los si creuen que seran suficients aquestes 353 places. Perquè també en una moció de Junts per Catalunya els demanàvem revisar les càrregues de treball de les RLTs perquè realment s'adeqüessin a la realitat dels jutjats de Catalunya i també que es revisin aquests protocols dels quaranta-nou partits judicials també de comú acord amb els sindicats.

I en aquest sentit ho deixo aquí. Li passo la paraula al meu company Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, diputada Urroz. Conseller, senyora secretària, no ens enganyem, vostès saben què està passant i, malgrat això, actuen com si no anés amb vostès, però sí que hi va. De fet, vostès ho permeten, per no dir una altra cosa. La responsabilitat

de trobar-hi una solució és seva i només seva. Els estic parlant de les persones interines que sostenen els jutjats de Catalunya. Vostès parlen de plaça, senyora secretària. No, no: són persones, no ens equivoquem. I aprofito per saludar els companys de CICAC que ens acompanyen presencialment i també a tots els que ens segueixen en línia allà on siguin. Persones amb deu, quinze, vint anys de servei que es queden al carrer, sovint sense ni tan sols una notificació.

Ara prengui nota. El 14 d'abril, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea va dictar la sentència Obadal. Diu clarament: «Estabilitzar places no equival a reparar l'abús.» Quinze dies després, la Comissió Europea va donar dos mesos al seu Estat espanyol per respondre. Europa ha parlat. I vostès, què fan? Silenci llarg, perquè no fan res. Aquest Parlament va aprovar una moció de Junts per Catalunya per aturar els cessaments indiscriminats i protegir el personal amb més experiència, recollint altre cop les reivindicacions de CICAC justícia. Han passat mesos. Els cessaments continuen.

Ens poden explicar per quin motiu no fan efectiva la voluntat del poble de Catalunya expressada en la moció que el Ple va aprovar? De fet, lluny de resoldre el problema, els cessaments s'han agreujat i la situació del personal interí s'ha tornat encara més injusta. Des del setembre, amb la resolució del concurs de mèrits d'auxili judicial, concurs oposició i la promoció interna, se cessa personal veterà, s'altera l'ordre de la borsa i es desfan equips. Un ball de cadires: els treuen d'un jutjat, els envien a un altre a començar de zero. Si això és una estabilització, per què han calgut més de tres-cents nomenaments des del setembre i fins i tot recórrer al SOC, com vostè acaba de dir? A qui han estabilitzat? És una estabilització fantasma. I els primers a anar al carrer són els que més temps han patit l'abús. Això és castigar la víctima. Hi ha professionals que s'assabenten del cessament en còpia d'un correu adreçat a una altra persona. L'Administració, que exigeix terminis a la ciutadania, incompleix la Llei 39/2015, llei que l'obliga a notificar cada resolució a la persona interessada. I encara hi ha la carència de sis mesos si et cessen. No pots tornar al mateix destí, no pots tornar al jutjat del teu poble, que això permet a una mare sola anar a buscar els fills a l'escola. Vergonya aliena, això és el que sentim. I compte –compte–, que hi ha qui comença a parlar de possible frau de llei. Compte!

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Senyora secretària, vostè signa les denegacions de la compensació de la Llei 20/21 a qui va participar en l'estabilització sense obtenir plaça, al·legant que no estan en abús. Si compleixen els requisits legals, els ha de pagar. Prengui'n nota.

Conseller, amagar-se darrere del ministeri no serveix de res. Si la solució depèn de l'Estat, el Govern, per tant, vostè, ha de plantar cara i exigir-la. De fet, els fem cinc preguntes molt molt molt concretes. La primera: quants interins han estat destituïts des del setembre i quants ho seran fins al desembre? Quants portaven més de tres anys?

Segona pregunta –vaig a poc a poc perquè així pot prendre'n nota també, eh?–: com expliquen més de tres-cents nomenaments amb l'estabilització gairebé acabada? Com ho expliquen?

Tercera: quantes són dones? Han fet cap anàlisi d'impacte de gènere? Retiraran la carència de sis mesos? Resposta fàcil: sí o no.

Quarta: senyora secretària, pagaran les compensacions de la Llei 20/2021 i les indemnitzacions per abús de temporalitat sense condicions afegides? Una altra resposta fàcil: sí o no.

Cinquena: conseller, quan compliran el mandat d'aquest Parlament? Quin dia s'hi posaran? De fet, vostès tenen la competència, tenen la sentència, tenen el mandat d'aquesta cambra; possiblement, el que no tenen és la voluntat política de resoldre el problema.

Per finalitzar, a Catalunya alguns diem que no vulguis per a altres persones –hi insisteixo, persones– el que no voldries per a tu. Suposo, conseller, que això li sona molt. Doncs vostès estan tractant el personal interí de justícia de Catalunya, per tant, persones, com possiblement cap de vostès voldria ser tractat. Hi insisteixo, hem fet des de Junts per Catalunya cinc preguntes molt concretes. Esperem cinc respostes tan o més concretes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Ana Balsera.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Una salutació al conseller, a la secretària i a tot l'equip que avui ha vingut a aquesta comissió per explicar-nos aquest desplegament de la llei. Començaré com han fet la resta dels meus companys i companyes diputades, amb un record a les víctimes d'aquest accident de tren a Toledo.

I, entrant en l'objecte de la compareixença, jo he de dir que estic molt sobtada. Fa uns mesos, vostè mateix, en aquest Parlament, en una compareixença, va dir que la justícia no funcionava. I potser fa quatre mesos, ara, de sobte, la justícia funciona, funciona molt bé, estem desplegant correctament la Llei 1/2025 i tampoc hi ha el gran problema d'estabilització. Llavors, a mi m'ha sobtat.

Llavors, jo sí que voldria plantejar una sèrie de qüestions. La primera d'elles, i que vostè no hi ha fet referència, perquè s'ha centrat, i jo ho entenc, en altres aspectes, com és el desplegament de la llei..., però sí que, aprofitant que vostès avui compareixen aquí, jo li torno a reclamar en quin estat està el català a l'Administració de justícia. Vostè comparteix amb mi que hi ha un dèficit en l'ús del català a l'Administració de justícia. Però és que aquest Parlament..., per exemple, no?, en el darrer debat de política general que vam celebrar fa un mes justament, a una proposta d'Esquerra Republicana, que era la mateixa, reproduïda, que vam proposar al debat de política general del 2025, nosaltres constatàvem aquest ús insuficient del català a l'Administració de justícia i reafirmàvem que el català havia de ser un requisit i no un mèrit. Per tant, s'havia de modificar la llei orgànica del poder judicial. Per tant, jo aprofito que vostè avui compareix en aquesta comissió per preguntar-li com van aquests tràmits, si s'ha fet alguna passa des de l'octubre del 2025, quan aquest Parlament, amb el seu vot també favorable, va aprovar que el català sigui un requisit i no un mèrit per a tots els treballadors i treballadores de l'Administració de justícia. Perquè, clar, vostè feia aquesta explicació, no?, d'aquest desplegament de la llei, però nosaltres hem de tenir en consideració que Catalunya té unes especificitats pròpies: nosaltres tenim una llengua pròpia, nosaltres tenim un dret civil propi que són indispensables per a tots els treballadors i treballadores que vulguin exercir la seva professió a l'Administració de justícia a Catalunya.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I això va en l'altre punt que volia comentar. Vostè parla de col·lapse judicial; posava també l'accent en els jutjats de lo social. Nosaltres hi estem completament d'acord. Per tant, explicava les noves unitats i tot plegat, però això ens porta a parlar dels treballadors i treballadores del personal de

Fitxer 28CJQD6

l'Administració de justícia. I aprofito per saludar el company i companya que avui ens acompanyen de CICAC. Un agraïment per tota la feinada. Amb l'explicació que sobretot la secretària ens ha transmès, a mi no em quadra amb moltes de les qüestions que ens traslladen els propis treballadors i treballadores. Per exemple, no?, vostè, conseller, en la seva exposició, parlava de més places, però, en la seva primera part de l'exposició, sempre les places són dirigides o a jutges o fiscal, no?, però també hem de tenir aquesta mirada àmplia cap als treballadors i treballadores que després ha explicat la secretària. I, llavors, com vostè feia esment a aquestes més places de jutges i fiscals, jo li torno a reclamar que aquí tenim un problema, que és l'accés a la carrera judicial. I, clar, ens venen jutges i fiscals que ni coneixen la nostra llengua ni el nostre dret i, a la que poden, deixen el nostre territori. Però el mateix passa amb els treballadors i treballadores.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Una de les qüestions específiques que presenta Catalunya és que tenim una taxa d'interinatge molt elevada i molt superior a la resta de territoris que hi han a l'Estat espanyol. Per tant, aquí la qüestió d'estabilització és més rellevant per aquesta taxa tan superior en interinatge. De fet, no?, ens trobem treballadors i treballadores que porten en els seus equips durant anys i anys i anys –alguns d'ells més de quinze anys–, que, de sobte, no?, després de funcionar tan bé en el seu lloc de treball, són cessats, perquè s'està començant amb els que porten més anys. Per tant, han d'anar a un nou partit judicial, començar des de zero i, llavors, si fa un moment parlàvem del col·lapse judicial, aquests canvis en els treballadors i treballadores que ja coneixen perfectament com és el seu partit judicial, que han d'anar a un altre partit judicial, el que estem produint és més col·lapse.

Vostè també parlava, no?, de 144 places aprovades ara, que farien aquesta setmana. Clar, però són per a les noves places judicials. Què passa amb el problema

ja existent, no de les noves places, sinó de les que ja tenim? La secretària parlava de 1.177 recuperacions en l'estabilització i parlava d'un salt. Clar, l'interí que ocupava aquella plaça salta i, el següent mes –o no m'ha quedat clar–, no es quedava sense plaça perquè anava a un altre partit. Però què fa aquell mes el treballador o treballadora? O sigui, el cessament i el nou nomenament és immediat? Ha d'anar a una altra plaça fins que un altre l'ocupi? Aquí tenim un problema. O sigui, estem parlant de persones, com deia també el diputat Isaac Padrós, que és la seva feina i que no saben si demà seran cessats, a quin nou destí hi hauran d'anar. Per tant, jo crec que aquí hem de tenir més sensibilitat i més cura quan parlem, perquè no són places, són persones, són companys i companyes que cada dia fan que l'Administració de justícia funcioni i vagi cap endavant.

Per tant, deien també: «El procés és competència del Ministeri de Justícia.» Vostès han parlat amb ells? *(Pausa.)* Doncs, hi han tràmits, per exemple, amb el secretari d'Estat competent en la matèria? Perquè Catalunya, com els hi deia, té unes condicions pròpies, que és la taxa d'interinatge, la nostra llengua, el nostre dret... Perquè fins i tot la secretària deia que molts marxen fora de Catalunya. Clar, venen perquè hi ha una plaça, estan uns mesos i, a la que poden, tornen a marxar. Què fem? Destinem recursos a aquestes persones que sabem que en sis mesos marxaran i hem deixat treballadors i treballadores que portaven quinze anys deixant-se la pell cada dia en la seva feina que vagin a un altre partit? Bé, jo m'ho replantejaria. Per tant, si ens poden donar aquesta informació. Perquè és que realment sobta molt el que se'ns ha explicat avui amb la informació que nosaltres tenim de primera mà dels treballadors i treballadores.

I en aquests tres minuts que em queden, si m'ho permeten... Ja saben que jo sempre soc molt insistent amb els temes de violències masclistes. I a Esquerra vam aprovar una moció, amb una àmplia majoria d'aquest Parlament, el desembre del 2024, és a dir, fa quasi dos anys. I en elles jo demanava una relació d'ordres de protecció pel que fa als jutjats; saber quins jutjats atorgaven més ordres de protecció, quins menys, sabent que Catalunya és el territori on es deneguen més ordres de protecció. Dos anys després, aprofitant la seva compareixença, jo els hi torno a traslladar si ja tenen aquest estudi, si podem disposar d'aquest informe, o dos anys després, tot i que el mandat d'aquest Parlament era de sis mesos, si ho tenim o no ho tenim,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

perquè estem parlant d'una qüestió transcendental que afecta també moltes dones i nens i nenes del nostre país.

De fet, amb el desplegament d'aquesta nova llei, ja saben, no?, que els jutjats Vido assumeixen més competències, no? Per tant, si ens podrien explicar com està funcionant a la pràctica aquest fet de cara a que els jutjats Vido tinguin més procediments que dur a terme. Ja saben que estem rebent moltes queixes per part de víctimes de violència masclista que quan fan el pas d'interposar una denúncia es troben amb un sistema que les està revictimitzant i que surten víctimes de violència institucional masclista. Ja no només és el jutjat, i mai ha estat només el jutjat número 2 de Barcelona, sinó que ens arriben d'Esplugues, de Badalona, de Granollers.

Per tant, aprofito que avui els tinc aquí. Si ens ho podria explicar, i tenint en consideració totes aquestes víctimes de violència masclista que el que volen és sortir amb unes garanties després d'haver interposat aquesta denúncia. Aprofito per saludar una d'aquestes víctimes que avui ens acompanya. I, per tant, si des del departament es fa aquest acompanyament a aquestes víctimes, s'està duent a terme. Si reben queixes, que sé que en reben anualment, del tracte que reben de jutges i jutgesses en el tema de violències masclistes. Si n'estan fent un seguiment per protegir-les. De fet, un dels acords també de pressupostos amb Esquerra Republicana era aquesta perspectiva de gènere, que s'havien de donar informacions a tots els actors que operen en l'Administració de justícia. Com s'està duent a terme tot això? I si han començat a desplegar un punt que també es va aprovar d'Esquerra Republicana a aquest debat de política general, que precisament era sobre les violències institucionals masclistes –vostès també hi van votar a favor. Si ja s'està donant compliment a tots aquests punts per a totes aquestes dones.

Gràcies.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el diputat Rafael Villafranca?

Rafael Villafranca Mercé

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, president. Gràcies per la compareixença, senyor conseller, així com també de la secretària i de la resta de la Mesa. En primer lloc, volem donar nosaltres també el nostre condol a totes les víctimes del tràgic accident ferroviari que ha tingut lloc a la província de Teruel. Dit això, passem al tema que s'ha exposat.

Tenemos claro que aquí, bueno, se tendría que haber expuesto..., o se venía a la comparecencia para explicar un plan de choque, principalmente respecto de los problemas contra la multirreincidencia y contra el colapso judicial, si bien, bien lejos de esto, pues bueno, se ha expuesto un poco la situación, los propósitos de las plantas judiciales, los problemas de los interinos, diferentes temas en cuanto a la cobertura de juzgados y temas de personal.

Dicho esto, ya que se hablaba de un plan de choque y nos hemos referido a la multirreincidencia, queremos poner de relieve algunos datos sobre la delincuencia. El número de presos en Cataluña es de 9.156 según una fuente memoria del 2026 de la Fiscalía General del Estado. El porcentaje de extranjeros en las cárceles catalanas, el cincuenta y dos por ciento, que duplica la media europea –veintiséis por ciento– y sigue *in crescendo*. El número de presos se incrementó un 6,4 por ciento entre el 31 de enero del 2024 y la misma fecha de 2025, según un informe anual de estadística de la población penal del Consejo de Europa. El sistema penitenciario catalán es el sexto del sistema europeo con mayor proporción de extranjeros en sus cárceles entre las regiones con más de quinientos mil habitantes. Según el informe, en 2025, el cincuenta y siete por ciento de los delincuentes multirreincidentes siete o más veces tienen nacionalidad marroquí o angelina, según un informe de *Libertad Digital*. En el año 2024 se han presentado 8.320 denuncias de ocupaciones de viviendas, 6.265 consumadas y 2.055 en grado de tentativa, aumento respecto a 2023 en 7.554, que implica un 10,5 por ciento según el informe *dels* Mossos «Balanç de seguretat i activitat policial» del año 2004. En el informe del 2025 se omiten los datos sobre ocupación. Los hurtos bajan, pero crecen ligeramente los robos con violencia: treinta y cinco cada día en Barcelona. La referencia a treinta y cinco cada día es una aproximación de 12.643 robos anuales, que equivalen a unos 34,6 diarios. Se han detectado 532 personas con múltiples detenciones, de las cuales 470 han sido detenidas 4.001 veces en la ciudad de

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Barcelona, y se les imputan 9.726 hechos penales de diversa tipología, principalmente hurtos y robos con violencia e intimidación según fuente del caso.

Respecto a los otros temas, destacar también que Cataluña sigue concentrando aproximadamente cuatro de cada diez hechos conocidos por ocupación ilegal de inmuebles registrados en España. En la estadística anual más reciente del Ministerio del Interior, correspondiente al año 2025, Cataluña contabiliza 5.913 hechos, frente a catorce 14.875 en toda España, es decir, el 39,75 por ciento del total, según fuente del Ministerio del Interior.

Ya en cuanto a la segunda cuestión, que se hablaba pues del plan de choque para intentar la descongestión o hacerle frente al terrible colapso judicial que padecemos, queremos decir al respecto que bien es cierto que la Ley orgánica 1/2025, de eficiencia organizativa del sistema público de justicia, representa –al menos intenta representar– una reforma de las más profundas y ambiciosas en el sistema judicial español. Ha alegado el señor *conseller* que estamos ante un cambio de paradigma de cultura organizativa y necesidad de descongestión, si bien observamos que el sistema judicial actual está saturado, sobrecargado, es excesivamente rígido y formalista, lento, con duración excesiva de los procedimientos, presentando además disparidad de criterios en los juzgados. A esto hay que sumarle la falta de recursos materiales, tecnológicos y humanos, muchas deficiencias estructurales del poder judicial como instrumento eficaz de solución de conflictos que han erosionado la confianza pública en la justicia y justifican la necesidad de un cambio profundo, pero que imposibilitan la aplicación práctica de esta reforma.

Señalar que, dentro de estas cuestiones, se ha hablado de diferentes plantas judiciales, de descongestión, procesos de estabilización, creación de nuevas plazas, temporalidad, personal interino desplazado, preparación del personal o bien, por ejemplo, cubrir las vacantes, si bien debemos tener en cuenta que el sistema judicial atraviesa, por tanto, un momento –y aquí también, en Cataluña– de crisis profunda en términos de eficiencia, accesibilidad y capacidad de respuesta. Y uno de los grandes problemas que tiene la justicia es, por lo tanto, su lentitud, una justicia colapsada a la que se ha hecho referencia ya aquí y que es incompatible con este

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

principio de tutela judicial efectiva, ya que, como decimos reiteradamente, cuando la justicia es lenta deja de ser justicia.

Todo esto provoca la necesidad de apostar por estos mecanismos alternativos de resolución de conflictos, los famosos MASC, que fomentan, o deberían fomentar, una mayor agilidad procesal, si bien muchos abogados y procuradores, tanto como profesionales o clientes, perciben esta ley de eficiencia judicial como un obstáculo más, que encarece, ralentiza y entorpece y enreda un poco más, si puede, nuestro proceso judicial, puesto que se trata de una ley que obliga al ciudadano, además, a pasar por un procedimiento negociador previo bajo una amenaza de inadmisión de la demanda, lo cual supone cuanto menos una distorsión del principio de tutela judicial efectiva recogido en el artículo 24 de nuestra Constitución española y una posible incompatibilidad con el artículo 6 del Convenio europeo de derechos humanos y el artículo 47 de la Carta de derechos fundamentales de la Unión Europea. La cuestión, lógicamente, es controvertida y objeto de debate procesal, como el que también debería tener hoy aquí en esta comisión, ya que se generan serias dudas acerca de si es jurídicamente legítimo imponer *ope legis* a las partes la obligación de acudir a un mecanismo alternativo de solución de conflictos antes de acceder a la jurisdicción ordinaria.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Señalar también que las nuevas soluciones implementades con la ley de eficiencia procesal presentan carencias importantes y generan casos profundamente problemáticos y riesgos significativos especialmente en ámbitos sensibles, como sería el derecho de familia y la protección y salvaguarda del interés superior del menor, donde se observa que con esta reforma se pierde la oportunidad de que se constituyan verdaderos juzgados de familia, infancia e incapacidad con carácter general y jueces especializados y donde se ha puesto de manifiesto la brecha que existe entre la reforma legislativa y la realidad práctica de los juzgados.

Aun así, tratándose de derecho de familia, observamos que entra en conflicto con esta reforma de la ley de eficiencia procesal, puesto que no siempre tiene en cuenta la sensibilidad ni la complejidad de que existen los conflictos en el ámbito propio del derecho de familia. Así, la aplicación indiscriminada de acceder a la mediación y negociación previa presenta muchos riesgos tratándose del derecho familia, donde

no todos los conflictos familiares son susceptibles de solución mediante mediación o negociación, ya que la experiencia acumulada tanto por parte de los operadores jurídicos como de los operadores sociales indica que en muchos casos existe una asimetría de poder entre las partes, antecedentes de violencia física o psicológica o situaciones que requieren medidas cautelares y una respuesta judicial inmediata para la protección de los menores y de las partes en situación de vulnerabilidad. Casos como la guarda o custodia provisional, pensión de alimentos o el uso del domicilio familiar justifican además que la intervención judicial sea indispensable para que el juez pueda captar directamente la realidad familiar y evitar daños que puedan resultar irreparables, como sería la situación de urgencia que se retrasase a consecuencia de la exigencia de un MASC. Dicho esto, habrá que atender, por lo tanto, siempre a la justicia del caso concreto.

Y señalar también –pasamos– que, en este sentido, en cuanto a esta ley, existen varios decanos de diferentes colegios de abogados de las provincias españolas que señalan que estas últimas reformas de justicia están entorpeciendo gravemente nuestra actividad profesional, la actividad, concretamente, de los abogados. Son tiempos difíciles para ser abogado. La justicia pasa por su peor momento, y cada día es más complicado desarrollar nuestra profesión, como cada día es mucho más complicado ejercerla. Se han aceptado sin más unas reformas legislativas vergonzosas, resueltas por aquellos que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 28CJQD7

en muchas ocasiones ni han pisado en su vida un tribunal, pero que han permitido exigir, lo cual nos ha llevado ahora mismo a una justicia que sea la más lenta y más complicada de la historia de nuestro país, una justicia absolutamente colapsada y que pone en entredicho la eficacia y la eficiencia de estas leyes. Estamos, por lo tanto, ante una reforma improvisada, que ataca directamente a los profesionales, a las profesiones jurídicas, al derecho y a ese papel fundamental del ejercicio de la defensa. Nos hemos sometido a una legislación absolutamente contraria a lo que la justicia necesita y a lo que el ciudadano que recurre a ella también precisa. De eficiencia tiene nada y de eficaz tiene bien poco. Que existan ya señalamientos para

el año 2029 es el mejor ejemplo para saber cuán deficiente ha sido la reforma que seguimos actualmente sufriendo.

Junto a esta reforma de la justicia han llegado los famosos MASC, los mecanismos alternativos de resolución de conflictos y su requisito de procedibilidad, como otro elemento muy polémico. Por lo tanto, señalar que la mediación es, en toda seguridad, la solución, aunque se nos engañó, a los abogados y al resto también de interlocutores que intervienen en los procedimientos judiciales, al diluir la mediación entre aquellos otros sistemas alternativos que se le fueron ocurriendo al legislador y que han permitido que el requisito de la procedibilidad se resuelva por códigos postales o, lo que es lo mismo, por distritos o partidas judiciales. Los MASC deben desaparecer como obligación legal, comenzando por el derecho de familia y en todos aquellos procedimientos del libro cuarto de la ley de enjuiciamiento civil.

Muchas gracias.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del diputat García Berrio, del Grup dels Comuns. I jo he estat la presidenta breu.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Andrés Garcia Berrio

Moltes gràcies. En primer lloc, volia agrair aquesta compareixença, que crec és molt important un cop s'està..., tenint ja uns quants mesos d'aplicació de la llei d'eficiència de la justícia, que podem fer aquesta anàlisi en profunditat a la Comissió de Justícia. Ho hem dit en moltes altres ocasions, jo crec que tenim una situació extraordinàriament greu a la justícia i és una situació que estem aquí fruit de molts anys de no inversió, de no priorització, de no demanar jutges i fiscals a temps, des de Catalunya, des del Govern de l'Estat, de no fer el suficient per realment dimensionar l'Administració de justícia com calia. I llavors, clar, la situació que tenim ara és absolutament complexa, amb uns, diguem-ne, endarreriments per poder fer judicis en els que la gent s'hi juga, per exemple, la seva privació de llibertat, on la gent s'hi juga com es resoldrà el seu acomiadament o qualsevol altra qüestió o element central per a la vida de les persones. I, llavors, acceptem terminis i endarreriments que són absolutament inacceptables.

Llavors, no ve d'aquest; segurament, diguem-ne, des del Ministerio de Justicia, que ja fa molt de temps..., del Gobierno del Estado sí que hi ha moltes més responsabilitats. Vostès també les tenen, però entenc que estem parlant aquí d'un cicle, potser, de vint anys, de vint anys mínim –mínim–, d'infradimensionament d'aquesta qüestió. Llavors, clar, parlem molt de les llistes d'espera al sistema públic de salut, però és que de les llistes d'espera i dels endarreriments en el sistema públic de justícia, que és el mecanisme que li donem a la ciutadania perquè resolgui els seus problemes, els seus conflictes, i que d'alguna manera afecta moltíssim les seves vides..., pensem que estem, diguem-ne, en una situació que jo qualificaria com de límit. I jo crec que és en aquest sentit en el que –ja ho hem dit en altres ocasions– caldria un veritable pacte per la justícia, i un pacte per la justícia vol dir que es deixi de parlar només de quants mossos tindrem a Catalunya, no?, els 25.000 o els 26.700, però, a nivell de jutjats, els 91, els 181; a nivell de funcionaris, 144, 350. Llavors, si no hi ha un dimensionament mínim a deu anys vista en aquest sentit i un consens entre tots els grups parlamentaris que es pugui, això no se solucionarà. Se podrà avançar, i ara em centraré en algunes mesures que considero que són positives, però hem de dimensionar tot i dir les coses clares, i jo crec que aquesta situació ve enquistada perquè mai ha estat una veritable prioritat. I podríem parlar de molts motius, però crec que aquí hi ha unes responsabilitats compartides molt grans. Llavors, volia fer aquesta introducció perquè crec que és important tenir-ho en compte.

Coses que penso que sí que anem una mica en la bona direcció: l'anunci de nous jutges, l'anunci de nous fiscals. Ara bé, entenc que seran noranta-un durant tot el 2027. Llavors, els que s'havien anunciat per al 26 ja estan ara mateix... S'havien dit 181, crec que eren noranta per a aquest any, noranta-un per al següent. Els d'aquest any ja s'hi han incorporat? Seria el següent. Llavors, els que vostès van anunciar el 27 seran el 28. Ho dic també perquè ens fem un flac favor quan fem anuncis si després no els complim, no? Perquè aquí, d'alguna manera... Jo sé que estan fent esforços i sé que no depèn només de vostès, però crec que estaria bé ser realistes a l'hora de fer els anuncis. Perquè, a més a més, la ciutadania ho agrairia també. Perquè, a vegades, jo crec que aquí, entre els anuncis i que volem titulars i, després,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

la pràctica judicial i lo que passa als jutjats, aquesta desconnexió també genera molta frustració. Tot i així, considero que sí que anem pel bon camí.

Ara bé, i s'han reduït els terminis, per exemple, per als judicis ràpids en cinc mesos, i això és un avenç molt important. El portaveu del Grup Popular planteja que és que la llei diu en quinze dies. I jo dic: sí, sí, tant de bo. Ara bé, crec que el Partit Popular en el seu moment tampoc va afavorir això. I li volia dir que vostè té un president del seu grup parlamentari, que es diu Alejandro Fernández, que el que fa tota l'estona és parlar de la motoserra, i, després, Feijóo amb els sacrificis. I, a més a més, tenim una promesa d'apujar al cinc per cent el percentatge del PIB que es destina a despeses militars, perquè ho estan demanant els ultres de Trump. Llavors, ho dic de manera molt clara, siguem realistes: aquí tots i totes estem intentant posar el focus a la justícia, i això no passarà fins que no pugi el pressupost de justícia a nivell de l'Estat i fins que no pugi el pressupost de veritat de justícia a nivell català, i amb un plantejament de cinc i deu anys, més enllà de legislatures i amb un pacte gros. Jo crec que estaria bé que siguem sincers i realistes davant d'aquesta situació.

I, després, en relació amb el personal de l'Administració de justícia, se va fer ahir un acord de 144 per a la primera fase, que jo entenc que és per al 31 de desembre de 2026. Molt bé. Havíem acordat 350 per al 2026. La resta també anirà per al 26 o serà per al 26? Perquè és que, si no, estem una mica en la mateixa situació. Llavors, jo sé que estem avançant, però no de manera suficient. I, llavors, acordem coses que es puguin complir. Llavors, entenc que la pujada de 350 serà durant tot el 2027. I, llavors, també aquí tinguem en compte una altra qüestió. És que lo que no podem està parlant és d'augmentar milers d'agents de Mossos d'Esquadra, que jo ja ho veig bé, i lo que no té sentit és que a nivell de la Administració de justícia anem tan a poc a poc, quan, a més a més, es generarà un... Diguem-ne, si hi han persones que han de ser detingudes i portades al sistema penal, si no tenim la capacitat de fer una gestió ràpida i àgil d'aquesta situació, llavors aquí lo que estem permetent també són alguns dels factors que també influeixen en situacions de multireincidència, com que els judicis arriben massa tard. Llavors, en aquest sentit, volia aquest aclariment, perquè és cert que també diferents sindicats han sortit de manera crítica amb l'anunci d'aquestes 144 places. Que ja ho dic, que està molt bé, però llavors clarifiquem bé els escenaris del que vindrà en endavant.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, després, en relació amb tot el procés d'estabilització, efectivament, si n'hi ha un problema en general a la justícia, n'hi ha un problema de temporalitat en l'àmbit de l'Administració de justícia que és extremadament greu des de fa molt temps. A més a més, propiciat perquè segurament no s'han definit bé com han de ser aquestes places a Catalunya. Tenir la competència total per poder plantejar les places des de Catalunya seria potser una bona cosa, perquè el que no tindríem és contínuament gent que ve i que després se'n va i que després no sé què, i llavors no podem demanar com a requisit el català i llavors la gent no pot parlar bé el català. A vore, jo crec que d'alguna manera ampliar competències en aquest sentit ens aniria molt bé, però, en el camí de que no es puguin ampliar aquestes competències, el que em sembla que és absolutament important és exigir al Gobierno del Estado que, home, si treuen places, que els hi permetin que moltes de les places que s'estan estabilitzant comptin com a mèrit el català i el treball en l'Administració de justícia. Diuen que no és la seva competència, però és que, diguem-ne... No ho sé, s'han reunit en moltes ocasions amb el senyor Bolaños. Llavors, jo crec que aquí n'hi ha un problema.

Llavors, sé que s'estan també intentant fer esforços, però és que hem de tenir en compte que hi ha molta gent afectada per aquests processos d'estabilització i que, a més a més, es dona aquesta situació no en un moment..., *oye, mira*, que es que resulta que hem aconseguit reduir la temporalitat de manera estructural en un pas molt..., d'una manera molt gran, i llavors això fa que la gent no hagi de continuar treballant perquè no ha assolit els processos. Bé, és que això seria una realitat. Però és que la gent que s'està veient afectada per aquests processos d'inestabilitat com a interins se'ls continua necessitant, i segurament, com que hi han places vacants, encara a més gent. Llavors, d'alguna manera, el procés d'estabilització, tot i els esforços, no ha resultat de la manera que es pretenia, i adequada. I al final també tenim aquesta situació d'inestabilitat amb professionals interins que, segurament, si el procés, diguem-ne, pogués ser diferent, molts d'ells també s'haurien estabilitzat. Llavors, sí que volem, diguem-ne, fer aquestes consideracions

Després, també preguntar-los –ho ha fet la diputada Ana Balsera– respecte als jutjats Vido quines estadístiques tenen amb la incorporació també dels assumptes

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

vinculats amb delictes de llibertat sexual. Pensem que és important per saber quina és la seva apreciació en aquesta valoració que vostès han fet avui.

I, després, una última qüestió, per acabar, respecte al torn d'ofici. Sabem que s'ha de fer el nou conveni, entenc, de cara a l'any vinent. I tinguem en compte que a l'acord de pressupostos que tenen amb nosaltres, que s'ha d'establir de cara al 27, hi hagi un torn específic de delictes d'odi i vulneracions de drets humans. Ho dic perquè s'haurà de dimensionar. El moment és ara, i volia també recordar-ho.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra i té la paraula el diputat Xavier Pellicer per un temps màxim de deu minuts.

Xavier Pellicer Pareja

Moltes gràcies, president en funcions. Primer de tot, sumar-nos al condol per l'accident que es va produir ahir. Dit això, agrair-los, senyora Aguilar i senyor conseller, les explicacions. Però, tot i compartir –crec que és un element i una dada que compartim tots els grups, sense cap mena de dubte, amb el Govern– aquesta situació endèmica d'infrafinançament i de col·lapse de la justícia catalana, sí que els hi volem fer una reflexió inicial, que és que vostès ja porten..., o vostè, senyor conseller, ja porta més de dos anys al capdavant de la conselleria de Justícia. És a dir, cada cop és menys responsabilitat d'allò que s'ha trobat i més responsabilitat seva la situació de la justícia al nostre país. De fet, vostè va venir a comparèixer el 19 de febrer d'enguany precisament per explicar la situació i les previsions de la implantació de la Llei orgànica 1/2025, de mesures d'eficiència del servei públic de justícia, i la majoria de qüestions que els grups parlamentaris ja li estan traslladant avui ja se li van traslladar el febrer del 2026. I a nosaltres ens dona la sensació que no n'ha fet cap cas.

De fet, nosaltres, ja el febrer del 26, ja li vam dir cinc qüestions centrals que ens preocupaven, i a dia d'avui ens preocupen encara més les cinc qüestions. La primera era la manca de finançament –sis, perdonin. La segona era la manca de competències pròpies i la dependència de les legislacions i de les designacions per

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

part de l'Estat, que ens semblava una de les principals problemàtiques i que tenia conseqüències reals en el funcionament del sistema de justícia. La tercera era la situació del torn d'ofici i les males condicions dels professionals. La quarta era la situació de la llengua a la justícia. I la cinquena era la situació dels interins i interines i l'alt grau de temporalitat que hi havia en l'àmbit de la justícia. Aquestes cinc qüestions estaven damunt la taula fa sis mesos –de fet, estan damunt la taula des de fa molt temps–, i pensem que no hi han posat les solucions que toquen.

De fet, el 16 de desembre ens reuníem diversos portaveus dels grups parlamentaris amb el conjunt dels sindicats de l'àmbit de justícia, sindicats molt diferents: Sitcap, CGT, STAJ, CSIF, Comissions, UGT, Justícia i Progrés. I tenien moltes diferències entre ells, però també tenien una sèrie d'elements en els que coincidien, i n'eren dos: col·lapse i mala gestió per part de la conselleria. Els hi repeteixo: col·lapse i situació de col·lapse a la justícia, sensació de maltractament i mala gestió per part de la conselleria d'aquesta situació. En això coincidien tots: alguns que s'havien assegut i havien signat acords, altres que no, altres que no s'havien assegut, alguns que havien convocat mobilitzacions, altres que no, però tots coincidien en aquest element. I, de fet, ja es va situar damunt la taula la necessitat de que vostè dimitís, conseller; diversos sindicats ho van posar damunt la taula. Finalment, sembla

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 28CJQD8

que a l'últim moment s'ha salvat d'aquesta petició conjunta dels sindicats. De moment. Però jo de vostè no em confiaria, perquè em sembla que la situació és de salvar en cada moment i en cada últim moment un punt de partit, i em sembla que això és el que defineix de forma més clara la seva gestió al capdavant de la conselleria de Justícia: salvar a l'últim minut el punt de partit a cada moment, i això és la sensació que ens ha donat el conjunt de les explicacions que han donat vostès avui.

De fet, per nosaltres hi ha una història que explica molt bé la situació de l'àmbit de justícia, i que precisament s'explica en una pel·lícula que es diu *El odio* –o *La Haine*, en francès–, i que explica la història d'un senyor que cau d'un gratacels. Tanca els ulls i, mentre va caient, va dient: «Fins ara tot va bé. Fins ara tot va bé. Fins ara tot va bé.» Però hi haurà un moment que arribarà al terra, i després no anirà bé. I a

nosaltres aquesta ens sembla que és la metàfora que descriu la gestió que estan fent al capdavant de la conselleria de Justícia.

De fet, vostès han donat dades, no diria esbiaixades, però sí no una foto completa de les dades. Han donat... Ja ho han dit altres grups. Nosaltres sí que els agrairíem una foto completa, una foto completa de la situació dels processos judicials, situació comparativa respecte a altres anys. Perquè ens sembla que és la manera d'avaluar de forma objectiva una situació, amb indicadors clars. No pot ser que donem unes dades concretes que ens puguin funcionar millor o pitjor. Sabem que això ho fan molts partits polítics, sabem que això es fa en molts àmbits, però pensem que aquí el que s'ha de fer és una foto completa de situació. I, de fet, les poques fotos més o menys completes que ens han fet de la situació han alarmat profundament. Ens han alarmat profundament. I, sobretot, en l'àmbit de les mesures per reduir la inestabilitat.

Com vostès saben, hi ha la Llei 8/2023 del Parlament de Catalunya, en l'àmbit de la reducció de la temporalitat, que marca un objectiu clar en aquest sentit, que és reduir-la al vuit per cent. Estem als antípodes. Vostès han parlat d'una reducció de tretze punts, però no han dit ben bé la foto clara d'aquesta situació. Pel que hem pogut sentir, parlaven de 2.068 places que s'havien tret a concurs per tal de poder estabilitzar. I, pel que hem entès, un trenta-nou per cent de les places han quedat buides, un trenta-nou per cent. Això els hi sembla un èxit en el procés d'estabilització? Això els hi sembla una bona gestió en el procés d'estabilització? Parlen d'aquesta reducció de tretze punts, però alhora ens trobem al voltant del cinquanta per cent, si no ho hem llegit malament, de la situació de temporalitat dins d'aquestes 8.123 places que s'han mencionat. No arriben a quatre mil, unes 3.900; per tant, al voltant del cinquanta per cent. I, per tant, a nosaltres ens sembla que això en cap cas es pot vendre com una..., o es pot explicar com una bona gestió de la reducció de la temporalitat, sinó tot el contrari: una gestió nefasta.

Tampoc ens ha agradat –i ja ho han dit altres grups– com han deshumanitzat el personal que treballa i el personal interí i temporal en l'àmbit de la justícia. No es tracta només, que també és important, de cobrir places perquè no s'aturi la maquinària; es tracta de no esclafar ningú alhora que no s'atura la maquinària amb la pròpia maquinària i es tracta de no fer anar com baldufes gran part del personal

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que porta anys i anys deixant-se la pell en l'àmbit de la justícia. I la mala gestió en aquest sentit és evident, i la mala gestió en aquest sentit és evident des del moment que decideixen desobeir la jurisprudència europea; desobeir la jurisprudència europea, perquè això és el que estan fent, respecte a l'abús de temporalitat i respecte de com s'ha d'enfocar la qüestió de la situació d'interinatge i d'abús de temporalitat. Perquè la responsabilitat d'una situació d'interinatge no és de l'interí o de la interina; és de la mala gestió de l'Administració. I no parlo de la seva mala gestió per haver arribat aquí; parlo de la gestió conjunta que s'ha fet durant tot aquest temps en l'àmbit de l'Administració, i això sí que és previ a vostès. La seva responsabilitat recau en com estan gestionant en aquest moment aquesta situació, i em sembla que no ho estan fent de forma correcta.

Podríem donar exemples i podríem parlar de diferents qüestions que vostès han mencionat, com, per exemple, tot el que suposa la recuperació dins la borsa de personal interí que es perd i tot aquest trajecte de temps, que també han mencionat altres diputades, com, per exemple, també com s'han situat les places de substitució o com, per exemple, també com s'han anat ordenant els acomiadaments, que no han respectat l'antiguitat, sinó que s'ha fet tot el contrari. A nosaltres ens sembla que hi ha més una qüestió d'intentar salvar l'esquena a la conselleria que no pas una situació d'abordar la situació de precarietat dels interins i interines.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Podríem parlar també de l'àmbit de la feminització en aquesta qüestió, de l'àmbit dels efectes i de l'impacte en el propi funcionament de la justícia i de l'àmbit, també, òbviament, de la pèrdua d'experiència. Ens sembla que aquest factor no només els hi passa en el seu Govern en l'àmbit de la justícia; ho estem veient també en l'àmbit d'interior i en molts altres àmbits, quan s'estan fent determinades gestions del personal interí que ens sembla que són lamentables i que van totalment oposades no només a la jurisprudència europea, sinó al que ha de ser el tracte i el respecte cap als treballadors públics, que són els funcionaris públics, però també tota la resta del personal que no és funcionari.

Per tant, nosaltres –i aniria acabant– sí que els hi demanaríem una foto clara, una foto objectiva, una foto general del conjunt de la situació, no dades inconnexes o que no arriben al total. També els hi demanaríem que –igual que van fer el febrer

d'enguany ho tornaran a fer ara– aprofitin l'oportunitat per reflexionar sobre totes aquestes qüestions que s'estan plantejant. No ens sembla una bona excusa dir: «Això és competència de l'Estat. Nosaltres, dins del marge de competències que tenim, farem el que podrem.» Òbviament, és competència de l'Estat. Ens agradaria saber qui governa a l'Estat –el mateix partit que governa aquí, no?, en tot cas–, quines necessitats té el país i quines demandes hem fet en l'àmbit de recuperar competències en l'àmbit de poder gestionar la qüestió dels interinatges, en l'àmbit de poder buscar solucions que en altres territoris de l'Estat ja s'estan aplicant per evitar la fuga massiva de persones que participen dins els processos d'estabilització com ens estem trobant. I, per tant, demanar coses que ja s'estan aplicant en altres territoris. I els hi demanaríem també, sobretot, que humanitzin totes aquestes persones que estan fent un treball temporal i que estan en situació de precarietat; que busquin solucions urgents per a totes aquestes persones, i que aprofitin aquest avís i aquestes campanes que van sonant, perquè salvar la pilota a l'últim minut, o salvar la pilota de partit a l'últim minut, no els hi servirà eternament.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Diputada, són i cinquanta-u. Jo tenia previst suspendre a i cinquanta-cinc. Vol començar i ho deixem a mitges? Lo que consideri la diputada. *(Veus de fons.)* Ho feu després? Suspenem ara? *(Pausa.)* Doncs suspenem ara i ens trobem... Lo que sí que us demanem, si us plau, és que no us entreteniu després del minut de silenci i puguem reprendre la comissió tot seguit.

Xavier Pellicer Pareja

President, un segon. Només comentar que no podré reprendre la comissió, que hauré d'anar una altra comissió que se'm solapa, però que igualment seguiré la resposta. I els hi agraeixo la compareixença.

El vicepresident

I aprofito per disculpar també el diputat Andrés Garcia Berrio, que tampoc es podrà reincorporar a la comissió per una qüestió personal.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 28CJQD9

El vicepresident

Doncs, si us sembla, reprenem la sessió allà on l'havíem deixat.

I era el torn del Grup Parlamentari Socialista. I té la paraula la seva portaveu per un temps màxim de deu minuts, la diputada Lídia Ferré.

Lídia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresident. Bon dia, conseller, secretària i altres membres del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica que mos acompanyeu i també una salutació als membres del CICAC. El Grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar també mos sumem a les mostres de condol que s'han expressat en esta comissió per l'accident ferroviari i volem traslladar el nostre escalf a tots els afectats.

Conseller, secretària, gràcies per comparèixer un cop més en aquesta comissió i fer-nos una exposició detallada sobre el balanç del primer any del pla de xoc per descongestionar l'Administració de justícia i també parlar-nos de la cobertura dels llocs de treball i unitats judicials, que és el que es demanava en les peticions de compareixença. Un dels compromisos d'aquest departament i del Govern va ser impulsar un pla de xoc per descongestionar la justícia. Ho plantejàvem com una necessitat per millorar el servei, però també com una qüestió d'igualtat, perquè reconèixer drets és imprescindible, però també ho és disposar d'una administració que els pugui garantir. Per això, un cop més, des del nostre grup parlamentari els hi diem que donem suport a la feina que s'està portant a terme des del departament, perquè les decisions que s'estan prenent van totes i cadascuna d'elles a complir aquell compromís, i això no els ho pot discutir ningú, a més que les dades ho corroboren. Pensem que la justícia ha de tenir més presència quan parlem de serveis públics, perquè és un dels pilars de l'estat de dret. Doncs aquesta importància s'ha de notar en les prioritats, en els recursos i en la feina del Govern. Vostè, conseller, ha parlat de celeritat i eficiència, i aquesta és la direcció que hem de compartir sempre.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Jo no entraré en dades; simplement me centraré en el sentit polític del que avui debatem: donar resposta a les dificultats actuals i preparar una organització que pugui treballar millor. I, en aquest sentit, el pla de xoc i el desplegament de la Llei orgànica 1/25 nosaltres l'entenem així. Hi ha necessitats que no poden esperar, i en aquest sentit s'ha treballat, però tampoc no mos podem limitar a la urgència, sinó que s'han d'abordar els canvis d'una manera integral. I fer les dos coses alhora és exigent, i aquesta exigència és la que entenc que li està traslladant aquest Parlament. Perquè el que està clar és que tots els que estem aquí presents, des del departament fins al grups parlamentaris, volem que la justícia funcioni i estigui a l'alçada dels reptes que la societat ens demanda i que, pos bé, no són pocs. Requereix acord i molta feina de coordinació. Per això, li reconeixem la seva implicació i la del conjunt del departament.

També volem reconèixer les millores concretes: reducció de terminis dels judicis immediats, que ha exposat, lleus, a Barcelona, divuit a 13,2 mesos. Això és un avenç vinculat als esforços i al treball coordinat. Que ens trobem molt lluny dels terminis legals? Sí, però, com sempre diem, la reforma és mastodòntica, i, com ja s'ha reconegut, aquesta situació enquistada ja ve de fa dècades i no es resol ni en dos ni en sis anys. És un resultat en un àmbit determinat i no l'hem d'estendre al conjunt de la justícia, però tampoc hi hem de passar de puntetes. Té valor i així ho reconeixem. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar defensem que aquesta manera de treballar –posar recursos, buscar acords i seguir les mesures fins que es puguin fer efectives– és el camí correcte. Que queda feina a fer, evidentment. Reconèixer els avenços no vol dir que tots els problemes estan resolts; vol dir que s'estan fent passos que mereixen continuïtat.

Secretària, una nova unitat judicial necessita, evidentment, un equip que la faci funcionar. Sembla una obvietat, però és important tenir-ho present quan parlem d'ampliar la capacitat de la justícia. Cal preparar incorporacions, disposar de mitjans i organitzar la feina. I, darrere de tot això, pos hi ha una tasca que sovint queda poc explicada i que avui també volem reconèixer. Nosaltres sempre hem defensat que l'Administració de justícia ha de disposar dels recursos personals i materials necessaris. Aquest és el compromís des del que valorem els esforços que ens acaben d'anunciar. Per això considerem positiva l'autorització de l'ampliació de la

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

plantilla pressupostària amb 144 noves dotacions per reforçar les noves oficines judicials, les fiscalies i les unitats de mitjans adequats a la solució de controvèrsies. El que voldria destacar és el criteri que hi ha al darrere, no? Les noves places de jutges i fiscals han d'anar acompanyades dels professionals que treballen al seu costat, i si volem que el servei tingui més capacitat, hem de pensar en el conjunt dels equips. Aquesta decisió va en la direcció que defensem. I ara cal continuar amb la preparació i el desplegament perquè les dotacions autoritzades se converteixen en recursos efectius. També mos importa com es distribueixen, perquè la millora no s'ha de centrar a les grans ciutats o partits judicials més grans. Nosaltres advoquem perquè aquesta distribució estiga feta de la manera més equitativa possible per garantir igualtat en l'accés al servei de justícia.

Pel que fa als MASC, s'estan obrint pas, encara que tímidament, i per això s'ha de continuar perseverant en la conveniència de facilitar acords quan sigui possible, amb garanties i preservant l'accés als tribunals quan calgui. I, bé, sempre revisant allí on el requisit de procedibilitat doncs no està acabant de resultar efectiu.

I voldria acabar amb els professionals que ja hi treballen, els que mantenen l'activitat diària mentre s'adapten als canvis. La seua experiència també s'ha d'escoltar. Han de tenir formació, eines i acompanyament per poder fer bé la seua feina. I si enllacem tot això amb el procediment d'estabilització, certament, és un procés que ens ha preocupat a tots, sobretot per la situació del personal interí, però entenc que el departament ha vetllat i defensat en la mesura de les seves possibilitats, i sempre dins del marc legal i competencial que tenim a Catalunya, les seves legítimes reivindicacions. També és molt important que aquest procediment no hagi acabat impactant en l'activitat diària dels jutjats, que era una preocupació compartida tant pel personal interí com pel propi departament.

I, per acabar, doncs simplement reiterar que valorem les decisions preses, l'esforç de preparació que comporten. Tot això són passos determinants per donar resposta als compromisos que vostès van assumir. I nosaltres simplement traslladar-los que els acompanyem en aquesta feina.

Gràcies.

El vicepresident

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies, diputada. És el torn de rèplica del conseller, que es poden tornar a repartir...

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Quant de temps tenim?

El vicepresident

Són trenta minuts, conseller. Us els podeu repartir. Només indiqui què farà, perquè a la transcripció aparegui qui és la propera persona que intervé, d'acord? Moltes gràcies. Conseller, endavant.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. Hi ha una evidència que compartim tots: que partim d'un col·lapse. I una segona evidència: que aquesta és una legislatura profundament reformista. Jo assumeixo els dos anys de responsabilitat al capdavant de la conselleria. Ara no hi ha el diputat de la CUP. S'ha absentat i s'ha justificat l'absència. Clar que ho assumim, però també cal posar damunt la taula que estem atenent alguns dèficits realment històrics. I fixin-se que mai mai mai he mirat enrere a veure quantes unitats s'havien creat fa un any, fa dos, fa tres, fa cinc, fa deu, fa quinze anys i que les comparem amb les unitats judicials, les unitats fiscals i l'esforç pressupostari en recursos humans per part del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, que, a més a més, fem molt convençudament, no? Que jo entenc doncs moltes de les crítiques que vostès han fet, i en prenem, evidentment, bona nota. Per nosaltres no és un tràmit, aquest, no és aquí venir al Parlament; per nosaltres és escoltar i intentar donar-hi respostes. També explicar quins són els límits que tenim i què és el que hem vist que funciona i el que no. A mi em sembla que hem estat transparents. I donarem totes les dades. A més a més, a les pàgines del Consell General del Poder Judicial les tenen aquestes dades, eh? N'hem dit tres que funcionen bé i una que no funciona bé. Vull dir, hem intentat ser honestos en aquest sentit.

Però hi ha una qüestió que a mi a vegades em sembla que d'alguna manera s'obvia. I diran: «Home, una altra obvietat.» Sí, és una obvietat: som un servei públic de justícia, sí, però el presta un altre poder de l'Estat, la qual cosa confereix una

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

complexitat tremenda, per un costat, i això és democràticament saludable –Déu nos en guard que no fos així–, però també obliga a un diàleg amb tot el que és el poder judicial, que no és un tema menor, i amb el ministeri, que té unes altres competències. Per tant, això, quin és el marc? I vaig aterrant sobre algunes qüestions que han sortit. El marc per nosaltres més idoni, perquè el tenim normat, i perquè tenim la disponibilitat de fer-ho, quan ho creguem oportú, amb tots els grups parlamentaris, de fer aquesta assentada que ens demanava doncs a instàncies del Partit Popular i de la moció..., tenim un òrgan normat, que és l'observatori, que té l'avantatge que hi som tots. Als altres òrgans no hi som tots. Podem crear una cosa *ex novo*? Acabarem sent els mateixos, perquè acabarem sent

Fitxer 28CJQD10

el TSJ, l'Administració, l'administració [#00.03], els grups parlamentaris, els operadors, etcètera, etcètera. La nostra proposta és, escolta, fem una convocatòria formal, amb aquest ordre del dia, en el marc de l'Observatori de la Justícia, perquè ja el tenim creat, perquè ja el tenim format i perquè no haurem de començar a fer tot un itinerari. I després, si cal que el reanomenem d'una altra manera, doncs nosaltres no tenim cap problema, en definitiva, en fer-ho.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I entrant una mica més en detall, sobretot a les qüestions més d'interins, que és el tema més complex, i qui l'ha liderat i gestionat, amb tot el suport i agraïment per part de qui els parla, doncs ha estat la Iolanda Aguilar. I jo voldria precisar dues qüestions. Ens obsessionaven dos temes, i els diré per ordre: que la gent no quedés al carrer, primer tema que ens ocasionava, i, segon tema que ens obsessionava, que no quedessin judicis penjats. Cap de les dues coses s'ha esdevingut, i cap de les dues coses s'ha esdevingut perquè hi ha hagut doncs els tècnics i els funcionaris, servidors públics del departament, funcionaris del departament, que tot el mes d'agost han estat treballant. I moltes vegades pot ser doncs que hi hagi hagut disfuncions en la comunicació, però hem fet una reorganització que ens ha vingut donada, ens agradi o no.

Però jo voldria posar en valor aquestes dues qüestions, que poden semblar aparentment insuficients, però jo recordo que cada matí trucava la secretària

d'Administració de justícia per dir «s'han suspès judicis», sobretot a la Ciutat de la Justícia, sobretot a Barcelona, que és on hi ha més volum –també als altres territoris. I això, amb més perfecció o amb menys..., s'han aconseguit les dues coses. I podem entendre, ens hi posem a la pell... I m'ha dolgut una mica que parlin que no hem estat humans en aquest procés; m'ha dolgut una mica com si fóssim una mena de gent que..., doncs dèspotes. Hem hagut de gestionar un procés que no hem normat nosaltres, que tenia unes exigències. Per cert, el ministeri s'ha trobat amb els mateixos problemes que nosaltres; amb els mateixos problemes davant Funció Pública, davant la directiva comunitària, la normativa comunitària, davant economia, etcètera, etcètera. Però sí que voldria posar en valor això. Per tant, sobre l'òrgan i la disponibilitat de fer aquest balanç amb dades i els grups parlamentaris, si ho veuen bé, nosaltres estaríem més en condicions de fer-ho, per celeritat, amb l'observatori convocant.

Després, entrant una mica als diferents grups, el Partit Popular diu: «Escolti, un pla de xoc.» Miri, jo no he vingut expressament amb un powerpoint aquí perquè no em digués que els powerpoints ho aguanten tot. He vingut amb dades! No he vingut amb un powerpoint. *(El conseller riu.)* He vingut a dir-los: miri, aquestes coses funcionen i aquestes no funcionen. I les unitats noves, judicials, són aquestes noranta-una més noranta-cinc, que aniran entrant gradualment, i els funcionaris que hem posat perquè aquests ja estan en servei són..., de quants estem parlant? Els funcionaris que ja estan aprovats i que entraran a partir de... Una part ja ha entrat, amb la 1/2025, que són 144, i els nous entraran a 31 de desembre, que són els que van aprovar dimarts a govern. Per tant, he intentat venir, no amb paraules, amb fets tangibles: amb reformes estructurals, amb canvis en aquest sentit operatius.

Per tant, per nosaltres el pla de xoc és exactament això. No és dibuixar un futur magnífic. Hem vingut jo crec que amb la humilitat de dir: escolta, estem més bé que no estàvem fa un temps? Jo crec objectivament que sí, malgrat la sacsejada que hem fet i el malestar que hem pogut generar a conseqüència de l'estabilització i dels canvis que s'han fet, de fet, primer la 1/2025 i després tot el procés. I això..., som conscients que hem importunat moltes persones en una cosa tan sensible com el seu lloc de treball. Però és cert com això que ningú, afortunadament, haurà perdut el lloc de treball. És cert que no s'hauran suspès judicis, que també era una

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

responsabilitat nostra. Diu: «Escolti'm, per culpa de que no han fet bé el procés doncs s'han aturat.» I és cert que algunes dades –algunes, no totes; hem donat també les que no van bé, com la de les sentències– són raonablement positives. Estem tan bé com voldríem estar o com esperàvem estar? No. No. Hem de ser honestos, i no ens enganyarem.

I abans el diputat de la CUP deia: «Escolti, però és que vostè ja comença a tenir responsabilitats.» Sí, sí, sí, les tenim i crec que les hem assumit, però crec també... I la diputada d'Esquerra en algun moment deia: «Home, ens ha vingut a dir que tot funcionava.» Però després, en la mateixa intervenció, ha dit que reconeixia un col·lapse. A on? En tots els àmbits, en general, i molt particularment –molt particularment– en tot el que ha estat el tema del penal, en aquests casos. I el que ara ens preocupa molt seriosament..., ens preocupen tots, però el social és un autèntic despropòsit, vull dir, els terminis que s'estan fixant. Això m'ho diuen els advocats de Reus, m'ho diuen els advocats del Camp de Tarragona, m'ho diuen els advocats de Barcelona, m'ho diuen els grups parlamentaris –n'hem parlat amb alguns grups parlamentaris–, i, per tant, és a on posem les prioritats i la proa en la segona tongada.

Com funciona això? No hi ha el diputat de Comuns. Doncs el que es va fer era un anunci. I, escolta, es crearan aquestes places judicials. S'han tramitat aquestes noranta-una. Se'ns ha escoltat a nosaltres, al TSJ, i s'han aterrat i s'han concretat. I entraran en tres tongades a partir del 31 de desembre d'enguany, la primera, juntament amb tots els fiscals que entren conjuntament. D'aquí que l'aprovació de noves places nostres, diguéssim, de personal AJ sigui molt gran de partida, perquè hi ha tota la fiscalia i perquè hi ha tota la..., i també perquè no volem que l'entrada sigui dificultosa per falta de personal nostre, que també costa dimensionar. I això n'hem parlat moltes hores amb la sala de govern. Una cosa era un jutjat, que hi havia un jutge o una jutgessa, un LAJ o un [#05.56] i un personal taxat, i ara el tribunal d'instància canvia això. Nosaltres hem fet una estimació d'acord, també, escoltant el que ens deia el Tribunal Superior, la sala de govern. I no és la mateixa ràtio, perquè precisament el que busca la llei és guanyar eficiència. Per tant, jo crec que hem vingut amb honestedat, posant les dades a damunt la taula.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I respecte a alguns temes que no eren objecte, però que són importants..., i per això també m'hi vull referir aquí, mirant el cronòmetre, com el tema de l'ús del català en l'àmbit de la justícia i el tema de la violència masclista. Són dos temes que, evidentment, ens preocupen. Com els ataquem? Miri, amb l'ús del català –i de l'estabilització dels jutges, perquè en algunes coses van conjuntament o van de bracet–, fem apostes que ja som conscients que són a mitjà i llarg termini. Cinquanta beques l'any passat, cinquanta beques aquest any. Requisit per entrar a les beques de la Generalitat: *sine qua non* el coneixement de la nostra llengua, perquè creiem que això és una manera doncs també d'incentivar. Ningú pot privar algú que tingui la beca que després se'n vagi a fer doncs la carrera judicial en un altre territori d'Espanya, vull dir, això no està a les nostres mans, però aquestes són línies. Aquests dies estem parlant amb el CICAC, amb tot el tema del torn d'ofici, i estem parlant de l'oralitat en l'àmbit del català, vull dir. I crec que podrem anar avançant algunes coses. I el que ha de caure és doncs l'obligatorietat que sigui un requisit.

Ho hem traslladat al ministeri? Sí, l'hi hem traslladat al ministeri. I jo m'atreviria a dir que en alguns moments doncs hem estat una mica a prop. El que passa és que no ha evolucionat cap llei en aquest cas al Congrés dels Diputats. No es tracta de dir: «Escolti, miri, com que no hi ha hagut lleis, doncs ens entendrem.» No. Hi ha hagut sensibilitat. I sí que hi han dos elements que per nosaltres són molt centrals, que són la llengua i el dret civil propi, que ens fan diferents i que justificarien, des de la nostra perspectiva, doncs allò que altres territoris tenen, que és un complement per poder estabilitzar les plantilles aquí. Per tant, apostes a mitjà i llarg termini: tenir més jutges i jutgesses d'aquí incentivats a través de les beques. I, entre tant... Perquè això, 5,8 anys preparar oposicions... Per tant, aquesta sí que..., aquests fruits... A mi m'agrada dir que a la segona part de la legislatura hem de sembrar coses que no recollirem nosaltres, però no per això les hem de deixar de sembrar. Per tant, això aquí està. I l'altre, doncs ho reprendrem amb la nova legislatura, de transformar aquestes lleis perquè el tema del català sigui una obligatorietat.

El tema de la violència contra les dones. Nosaltres els hi farem a mans l'estudi que s'ha fet. És un dels elements que ens preocupa més, la violència contra la dona, i aquests dies ho estem parlant també amb la Fiscalia Superior i estam aprofundint en molts aspectes. Hi ha una part inicial més de detecció, més... Però hi ha una altra

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

part que aquesta ens toca molt directament, que és l'abandonament dels processos judicials de moltes dones per..., se senten revictimitzades, etcètera, etcètera. I aquí també estem aprofundint. I sé que això generaria un ampli consens aquí a la sala, no?, perquè és un tema que ens preocupa. En les primeres tongades fixin-se que fins i tot en paral·lel, si no abans del que han set les primeres unitats que han aterrat, van aterrar les Vidos, les noves Vidos, amb alguna disfunció de les territorialitzades de Lleida, etcètera, etcètera. Però es van concretar, i continuarem en aquesta línia.

No som capaços, honestament, perquè generaríem una mena d'embolic, expectativa, de dir: escolta, quines són les noranta-cinc places judicials de pe a pa? Jo els puc informar de quins són els criteris, i els criteris és continuar insistint amb el Vido, és accentuar molt el social, és no desatendre el penal. Quan el diputat del PP em deia: «Escolti, és poc el recorregut que s'ha fet a Barcelona en el penal.» Sí, venen cinc..., ara no sé si són cinc o sis unitats judicials penals noves a Barcelona en la... Aquestes sí que les puc confirmar perquè són ja les aprovades en el reial decret. D'on sortiran? Hi ha torn lliure, hi ha quart torn. Està tot en marxa. I hi ha una altra qüestió, que també ens n'hem ocupat i estem contents d'haver-ho fet, i ho dic així de clar. L'Escola Judicial roman a Barcelona, a la Ciutat de la Justícia, transitòriament, perquè saben que han de fer-hi reformes i tal. Per tant, tot allò que està a les nostres mans com a administració prestacional que som ho hem intentat resoldre. Se'ns va demanar del *consejo*..., hem de fer obres, necessitem un espai. L'espai està operatiu. Per tant, home, confiem que aquest pas endavant valent del ministeri en aquest sentit doncs d'alguna manera acabarà traduint-se en aquestes noves unitats judicials.

El gran repte, i d'aquí, de les dues qüestions, de la necessitat d'«estabilitzar» –entre cometes–, de retenir aquest personal judicial aquí i de la necessitat de que no tinguem, per tant, una fuita doncs cap a altres territoris i el tema del català, és precisament que l'entrada en vigor és seqüencial. Perquè és veritat que ens preocupava molt, i això ho compartim amb la Sala de Govern del TSJ. Home, nosaltres veiem els nostres noranta-un. Tots els jutges i jutgesses veuen les cinc-centes places. Per tant, que això pot tornar... El fet d'estacionalitzar-ho i fer-ho en tres tongades permet aquesta generació –deixi'm expressar-ho en aquests termes

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

poc ortodoxos– de jutges i també evitar el que podria acabar passant, perquè no hi han tradicions opositores aquí.

Per tant, sobre Vidos, el que els he comentat. Sobre el tema lingüístic, el que els he comentat. Sobre pla de xoc, escolti, el nostre pla de xoc són les noranta-una més les noranta-cinc més els trenta-cinc fiscals més els quaranta-set fiscals més els tres-centes funcionaris. I crec que eren els Comuns que demanaven per això. Com va, doncs? Els que ja estan en servei són aquestes primeres unitats, que són desplegament del 2025, i les que venen són les noves unitats, que, entre unes i altres, doncs estem amb més de... Sumant 1/2025 i les noves unitats? *(Veus de fons.)* Tres-centes quaranta-quatre entraran en servei en la mesura que anem tenint noves unitats judicials. Per tant, aquest és una mica l'equilibri que anem fent.

I després hi ha tot aquest altre capítol, que, qui ha governat aquest procés, i crec que amb la dificultat que hi havia..., doncs s'ha governat amb criteri. Doncs jo li passaria la paraula a la secretària d'Administració de justícia per aterrar i per aclarir alguns dels passos que s'han anat fent en aquest procés d'estabilització.

Iolanda M. Aguilar i Juncosa (secretària per a l'Administració de justícia)

D'acord. Gràcies. Bé, primer de tot, agrair totes les intervencions dels grups parlamentaris. És important escoltar i tenir *feedback* també de les vostres opinions. Una mica he anat recollint de tots els grups parlamentaris el que preocupava del tema de l'estabilització i dels interins. I intentaré ser molt..., intentar ser molt rigorosa, no?, perquè estem, com dieu, parlant de persones i, per tant, que no hi hagi conceptes o terminologia confusos, d'acord? Ho he anat recollint per ordre d'intervencions.

És cert que els interins, ara, quan el cessem, reben un correu electrònic que va adreçat al seu superior, al lletrat de l'Administració de justícia, però el posem en còpia, l'interí, perquè és la persona interessada. I creiem que és molt important que des del primer moment el lletrat... *(Veus de fons.)*

El vicepresident

Si us plau, diputat, deixem que acabi. Després tindran oportunitat de replicar.

Iolanda M. Aguilar i Juncosa (secretària per a l'Administració de justícia)

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Bé, és important que la persona interessada pugui tenir-ne coneixement, òbviament, parlant amb el seu superior. Però volem, des del primer moment, la màxima transparència i la màxima celeritat, amb què la persona també pugui organitzar la seva vida.

El segon punt és el tema de les persones més veteranes, amb més coneixement, gent que porta tretze anys, quinze anys, que no ha aconseguit estabilitzar-se. Perquè aquí també teníem un punt d'incertesa. I la decisió final, un cop assessorats, també, bé, compartint amb altres administracions els criteris... Les persones que tenien un nomenament d'interí obert –«obert» vol dir que no tenia data fi, que estaven nomenades sense una data fi– i aquest nomenament era anterior a l'entrada en vigor de la Llei 20/21, se'ls ha mantingut en el seu lloc de treball encara que en portessin deu, tretze o quinze. No se'ls ha cessat. Ara bé, l'obligació que té l'Administració, justícia i qualsevol, és que aquell lloc de treball, aquella plaça, amb aquell [#14.21], estigui vinculada a una oferta pública, a un procés de selecció. Per això és el que hem decidit aplicar aquí.

Sobre el criteri i l'ordre de cessament, per què en alguns casos no s'ha aplicat la normativa que regula l'ordre que regula la borsa d'interins. Amb la Llei 20/21, el que va passar és que va haver-hi una col·lisió de normativa; uns criteris que establia la llei eren contradictoris totalment amb l'ordre que regula la borsa de personal interí. L'ordre el que ens diu és que ha de cessar l'interí més nou; és a dir, el més novell, l'últim que ha arribat és el que ha de cessar. Però la Llei 20/21, quin criteri va adoptar? Per evitar l'abús de temporalitat,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 28CJQD11

va dir que aquelles persones que tenien tres anys el nomenament, que arribaven als tres anys s'havien de cessar. És un mandat legal per no incórrer en abús de temporalitat. I, a més, no podien ocupar un lloc vacant sense reserva –vacant pura, sense reserva de ningú– passat aquest termini. Això ens va produir que moltes persones que teníem amb més de tres anys les vam haver de cessar en tot aquest procés d'estabilització. I, actualment, no poden, per mandat d'aquesta llei, sobrepassar aquest termini.

Aquí s'ha dit, eh?: deshumanitzats, que persones... Jo també vull fer evident que nosaltres, davant de com interpretar aquesta aplicació, vam veure els criteris orientadors de funció pública que aplicava el ministeri i que aplicaven altres administracions. I nosaltres hem adoptat excepcionalment criteris propis de l'Administració de justícia aquí a Catalunya que no s'han aplicat arreu de l'Estat ni a altres administracions, assumint personalment riscos, a vegades, de responsabilitat patrimonial per no seguir fil per randa els criteris. Per tant, si us plau, jo també crec que hem intentat fer esforços, assumint riscos personals patrimonials, d'adoptar aquests criteris al màxim, estirant la llei i la interpretació, per poder salvar la continuïtat del major grau de persones. I posaré l'exemple del criteri que no han adoptat algunes administracions i nosaltres creiem que jurídicament es pot defensar, i és que quan una persona supera els tres anys en un centre de treball, en el mateix lloc de treball, no pot continuar en el mateix centre ocupant vacants, perquè ho diu la llei, però creiem que sí que pot continuar cobrint incidències, perquè la incidència no és un abús de temporalitat. Si jo estic cobrint una maternitat, doncs aquell període que ocupo temporalment no estic abusant la temporalitat. Per tant, hem intentat flexibilitzar al màxim els criteris orientadors.

Sobre les indemnitzacions, que em preguntava el diputat Padrós, estem responent negativament i desestimant, però jo els hi explico el perquè. No perquè estiguéssim en contra, en absolut, del dret a indemnització quan hi ha un abús de temporalitat. Primer, perquè no ha finalitzat el procés d'estabilització. Encara ens falta el torn de discapacitats, que finalitzarà al novembre. Són cent dos places arreu de Catalunya que hem d'acabar d'estabilitzar el personal que va per aquest torn; per tant, no podem encara començar indemnitzacions fins que no acabi. I l'altre, perquè no a tots els llocs de treball que no han pogut estabilitzar-se hi ha un abús de temporalitat. S'ha de fer una anàlisi lloc per lloc. I us poso un exemple.

Si una persona porta deu anys o set anys o vuit anys en el mateix lloc de treball, però aquell lloc de treball s'ha ofertat, cada vegada ha estat vinculat a l'oferta pública als processos de selecció, no hi ha abús de temporalitat, nosaltres entenem. Perquè també us he de dir que l'Administració de justícia és potser, podria dir, l'única administració de l'Estat que cada any, malgrat les retallades de l'any 2010, 12, 15... –tots aquells processos, no?, que moltes administracions van congelar l'oferta

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

pública d'ocupació–, l'Administració de justícia va continuar cada any –cada any– fent processos selectius. Llavors, s'ha de mirar molt bé quan hi ha hagut abús de temporalitat i quan no. Indemnitzarem? Sí, i tant, quan acabin els processos d'estabilització. Mirant cada cas en el que hi hagi abús de temporalitat, l'Administració indemnitzarà, com no pot ser d'una altra manera.

El percentatge d'interinatge que ens ha quedat... –que deia jo: «Hem abaixat tretze punts», i disculpeu que no havia dit el percentatge correcte i tothom anava fent números–, vam començar el procés d'estabilització amb un quaranta-vuit per cent de personal interí; l'hem finalitzat... –encara no, queden discapacitades, però són cent places–, ara, actualment, podríem parlar del trenta per cent. La satisfacció, òbviament, és continguda, perquè no hem assolit el vuit per cent ideal. L'únic que podem valorar positivament és que hem abaixat tretze punts, però, òbviament –jo ja ho he dit–, no era el que es desitjava. Però estem actualment al trenta per cent.

I què més? Després, sí que m'agradaria, a títol personal, només dir una cosa. Quan un directiu públic, un alt càrrec, ocupa funcions directives, i més en l'àmbit tan sensible, perquè ho és, i complex del personal, jo crec que s'ha de treballar amb dues confiances molt clares. Una, òbviament, és la del superior, el titular que t'ha atorgat aquesta confiança; però l'altra, en l'àmbit dels recursos humans, és la de les organitzacions sindicals, no ens equivoquem. O sigui, un directiu, un comandament que es dediqui als recursos humans i no tingui la confiança de les organitzacions sindicals, per mi no té cap valor ni pinta re aquella persona allà. I jo, personalment, el dia que consideri..., que senti *en mis propias carnes* que no tinc ni la confiança o no sé transmetre la credibilitat a les organitzacions sindicals no caldrà que ningú demani la dimissió del conseller, perquè jo, personalment, per pròpia responsabilitat de publicar, presentaria la seva dimissió, per descomptat. Crec que a hores d'ara encara conservem la majoria de la credibilitat i confiança de les organitzacions sindicals. Tenim molts reptes. L'acord de condicions de treball acaba aquest 31 de desembre, i ja començarem en breu a parlar de les noves condicions de treball. I insisteixo en aquesta dada perquè crec que era important.

I, sobre violència sobre la dona –si vols que faci algun apunt *(veus de fons)*, conseller, molt breu–, demanava la diputada d'Esquerra quina sensació tenim en

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

aquesta... La Llei 1/25 va, com sabeu, traslladar les competències de violències sexuals en l'àmbit de les seccions dels tribunals d'instància de violència sobre la dona. I el que sí que hem vist, i per això ara s'intentarà corregir amb les places judicials, és, Barcelona ciutat, una certa tensió. Tensió, no em refereixo al clima, sinó de càrrega de treball; de càrrega de treball que pot també generar mal clima. Però en aquest cas sí que veiem que necessitem sí o sí més places de violència sobre la dona a Barcelona ciutat. Hospitalet sempre ha sigut també molt tensionat. Violències sobre la dona que han assumit que són exclusius –que són exclusius–, com podem trobar doncs, no sé, un Gavà, un Vendrell, creiem que estan aguantant bé, per càrregues de feina estan assumint bé.

On és –i els hi dic sincerament, perquè també els visito–, podríem dir, la pitjor plaça judicial, i que crec que quan cau un jutge allà ho té difícil? Són els mixtos, els mixtos que tenen civil, instrucció i violència sobre la dona. Això realment són situacions –ho sap la sala de govern; nosaltres, quan anem a visitar-los, també ho copsem– més complexes, però inclús per a la pròpia plaça judicial que ocupa aquesta plaça. Per això, a aquelles poblacions més grans que comentàvem, no?, de separació de jurisdiccions, també en l'àmbit civil i instrucció, és molt important l'especialització. I també recordar –que això sí que és una feina del Consell General del Poder Judicial, i el ministeri en aquest cas també ho hauria de recollir en la seva normativa– que nosaltres parlem, i ens agrada molt, de l'especialització en aquests llocs, però no està creada l'especialització de violència sobre la dona en l'àmbit judicial com una especialització de la carrera judicial. I nosaltres, en aquest sentit, també recolzem aquesta proposta, que, òbviament, no depèn de nosaltres, però que tinguin aquesta especialització pròpia els jutges. *(Veus de fons.)* Exacte. Les càrregues de treball, no?... Diferents de...? *(Veus de fons.)* Disculpeu.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

No, no. I una altra qüestió que també sempre plana quan hi han visites i interlocució amb jutges i jutgesses del Vido és que no és el mateix el mòdul de treball que es quantifica per a un judici en un altre àmbit, mercantil o el que sigui, que un en un, precisament, de Vido, per la component més complexa que té i la necessitat. I aquest és un altre tema que algunes vegades doncs hem estat traslladant també al ministeri,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que no es mesuressin per igual els temps que necessita un jutge o jutgessa per fer la seva feina en un àmbit Vido, que és molt humà, molt personal i requereix segurament més temps que en altres àmbits, com el mercantil, que potser és més simple, no?

Iolanda M. Aguilar i Juncosa (secretària per a l'Administració de justícia)

I ja per acabar, i acabo, la diputada Balsera preguntava també per l'atenció a les víctimes, no? Nosaltres, ara, com a novetat organitzativa estructural, que això és bastant innovador i recent, hem traslladat tots els serveis d'atenció a la víctima on teníem responsabilitats del departament a la Secretaria per a l'Administració de justícia. Fins ara estaven en la secretaria, diguéssim, de l'àmbit de l'execució penal, per aquesta mirada que també compartim, òbviament, de justícia restaurativa. Però creiem que, vist el context actual, els canvis organitzatius que hi ha hagut, volem aprovar aquests serveis d'atenció a la víctima dintre de les oficines judicials.

Vam celebrar els trenta anys d'oficina. Algunes dades que hem compartia ara la directora: el 25 vam atendre 3.557 víctimes a aquestes oficines; el que portem d'enguany, 2.154 víctimes. I, com sabeu, tot això comporta també acompanyaments, assistències. En les declaracions..., bé, en les sales de vista també fem acompanyament. I, òbviament, calen, eh?, més recursos. En som conscients. Jo ara que he estat mirant les dades d'oficina, segurament necessitem créixer i consolidar programes que tenim, d'acompanyament, que són temporals i que, a més, finalitzen el 27. I, per tant, la intenció és estructurar, òbviament, tots aquests equips. Però aquesta novetat també us la volíem compartir.

I, per part meva, només tecnològicament –si em permets, conseller, contestar al diputat Huguet–, sí, comparteixo plenament l'embolic de les notificacions, que si Lexnet, Noticat, e-NOTUM, vull dir... Aquí estem posant ordre. Sí que comentar-li, diputat, que al desembre, en tot lo que és civil, contenciós, laboral, tot, l'únic sistema serà Noticat, el que tenim integrat a l'e-Jcat i. I pel que fa a Lexnet, que és l'eina del ministeri, a mesura que anem desplegant l'e-Jcat penal anem ja substituint el Lexnet. I, per tant, a finals del 27, potser alguns mesos del 28, tot, tot, tot ja serà més e-Jcat i Noticat. I aprofito per dir que el desplegament de l'e-Jcat penal, que també el senyor Huguet a vegades ens pregunta, hem engegat ja, bé, el turbo i ja el tenim desplegat,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

bé, doncs a set partits judicials. Abans d'acabar l'any, d'aquí a un mes i mig, tindrem tota la província de Tarragona, tota la província de Lleida amb e-Jcat penal. I, primer trimestre, tindrem Girona, i a partir del març comencem Barcelona, tot lo que és província de Barcelona. I esperem, finals d'any, principis del 28, abans d'intentar acabar la legislatura, Barcelona ciutat, que és el gran repte. I ja haurem acabat, per fi, no?, aquest anhelat desplegament de l'e-Jcat penal.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara, sí, teniu els grups parlamentaris, si així ho decidiu..., doncs de fer un torn de rèplica. Sí que serem, per l'hora que és, estrictes amb els tres minuts. Endavant. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, vicepresident Miri, conseller, potser no és propi d'un partit de l'oposició el que li diré: que reconec la seva capacitat de diàleg, reconec lo que s'està fent. Creiem que es va trobar amb una situació molt complexa a l'Administració de justícia, però creiem que és insuficient, vull dir, necessitem més. Per això, miri, lo de demanar-li un pacte per la justícia no és un joc polític. És perquè, primer, va funcionar quan es va fer a l'Estat. El pacte d'Estat per la justícia, el 2001, va funcionar i va servir per a profundes reformes a l'Administració de justícia. Treure del debat polític... Miri, moltes vegades, els diputats que estem en aquesta comissió, quan parlem, jo crec que, si no al cent per cent, al noranta per cent estem d'acord amb el diagnòstic sobre què passa a l'Administració de justícia. Llavors, per què no ho traiem del debat polític? I perquè, a més, això no ho arreglarem en els dos anys que li queden a vostè de legislatura. I, segurament, hi haurà un altre conseller i hi haurà un altre partit que governi, i per això treure'l del debat polític.

Perquè, a més, i efectivament, com deia vostè, el tema és complex. No és només l'Administració de l'Estat que hi té competències; és la Generalitat, és el Consejo General del Poder Judicial, amb la qual cosa, a l'Estat pot ser que governi un altre partit. Esperem que vindrem, però, nosaltres. Lo que li vull dir és que si aconseguim treure... Per això l'hi deia. Em diria vostè: «L'observatori.» Que m'és igual, que nosaltres no volem crear cap comissió ni cap re. Lo que volem és que entre tots

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

traiem del debat polític una qüestió que és fonamental per als ciutadans de Catalunya.

Miri, jo, moltes vegades... Explica-li... Com li explico –i ho haig de fer moltes vegades– a un senyor que té un procés penal en què hi ha una pena important que portem *deu anys* instruint aquesta causa? Com l'hi expliques? Que cada dia a la nit es desperta pensant que pot anar a la presó. O absoldre'l. Com pot ser que hi hagin procediments..., que les goteres del veí de dalt durin tres anys amb un procediment i jo tinc les goteres al meu pis? I hem d'explicar-los que estem tres anys.

La pendència dels procediments. M'hagués agradat que ens digués quines són les pendències amb el civil, amb el penal. Interessaria tindre aquestes dades. Però, miri, la nostra intenció, jo crec, i per lo que diem que volem un pacte per la justícia és perquè traiem..., perquè això no ho arreglarà vostè en els dos anys, ho sabem. I li agraïm tot l'esforç que fa, però que és insuficient. Que necessitem més pressupostos a la justícia, necessitem més diners, necessitem més jutges, més funcionaris, més tecnologia, i això requereix que ens hi posem d'acord tots. I l'hi repeteixo, l'experiència ens diu que el pacte d'Estat per la justícia va servir per treure-la del debat polític i avançar, el 2001, per una justícia. Després es va trencar i vam tornar una altra vegada a una situació complexa a l'Administració de justícia. Intentem-ho fer aquí a Catalunya. Perquè, ho repeteixo, els diputats que estem aquí, quasi tots, estem jo crec que al noranta per cent, o quasi al cent per cent, d'acord en quin és el diagnòstic i què és lo que podem fer.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, que novament hi intervindran conjuntament la portaveu, la diputada Ariadna Urroz, i el diputat Isaac Padrós. Endavant.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. I molt ràpid. Gràcies per les respostes, tot i que hi ha moltes preguntes que li ha formulat el meu grup parlamentari que no hi han pogut respondre. Jo tornaré a fer incidència en el tema de les dades. Ha dit que no han portat un

powerpoint avui. Jo hagués agraït tenir-lo –bé, i, evidentment, enviar-l'hi al diputat Isaac Padrós, com pertoca–, en el sentit de dir que, si parlem de fer balanç de la llei d'implementació

Fitxer 28CJQD12

1/2025, fer-ho amb dades, fer-ho amb rigor i venir aquí amb tot, jo crec que també millora la feina parlamentària que hem de fer entre tots els diputats. Per tant, jo sí que els agrairia tenir aquestes dades.

Feia referència al tema de la càtedra Justdata de la UB, si això anirà en marxa o no.

També els he demanat pel tema de les places de judicatura, d'aquestes noranta-una que ja estan previstes. Però, fins arribar a 181, quin era el calendari de les restants noranta-cinc que vostè m'ha comentat? Perquè no m'ha quedat clara l'explicació.

I un altre punt, és a dir, són les compareixences que han fet vostès avui. Nosaltres en el debat de política general que vam fer aquí al Parlament a finals de setembre també vam aprovar dues propostes de resolució en els dos sentits, eh?, pel que fa a l'estabilització del personal interí, que s'hi referirà el diputat Isaac Padrós, i també pel que fa a la implementació de la 1/2025, que jo els demanaria que complissin aquests mandats parlamentaris.

I, per acabar, perquè m'ha semblat que la secretària feia referència a l'opinió que li mereixien els sindicats que no tenien representació i tot plegat, o no sé si ho he entès bé... *(Veus de fons.)* M'ha semblat a mi alguna cosa similar. Simplement dir que el CICAC, que ens acompanya avui..., també hi ha un mandat parlamentari en una moció de Junts per Catalunya que els demanem explícitament que els tinguin en compte a l'hora de fer totes les negociacions i intervencions i en aquest tema de l'estabilització. Si no ho he entès bé, disculpin, però m'ha semblat això de les seves paraules i, per tant, no volia deixar el pas de no dir-ho.

Gràcies.

Isaac Padrós i Suarez

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, diputada Urroz. Anirem molt i molt ràpid. Tot i que han donat alguna resposta concreta, que no tinguin la capacitat de respondre de forma concreta a preguntes molt concretes diu molt de la poca confiança que genera el seu Govern i la seva mala gestió. Anem a pams.

Senyora Aguilar, revisi la Llei 20/21, perquè no és cert que el requisit per a la compensació sigui estar en situació d'abús o que hagi finalitzat el procés d'estabilització. Llegeixi-s'ho bé.

Dos. Senyora Aguilar, llegeixi també la Llei 39/2015. Obliga de forma molt clara a notificar cada resolució a la persona interessada, en cap cas estar en còpia en un correu adreçat al seu cap. Si això és una mesura pensant en la persona que ha de rebre la mala notícia, deshumanitzar és poc. És vergonyós i inacceptable.

Senyora Aguilar, seguim. Fa res, ha reconegut que han cessat persones que portaven més de tres anys; per tant, ha reconegut que han estat alterant l'ordre de la borsa. Aquí ho deixo per si vol algú estirar el fil.

Els torno a formular les preguntes concretes per si mai els ve de gust respondre-les. Hi insisteixo, quants interins han estat destituïts des del setembre i quants ho seran fins al desembre? Quants portaven més de tres anys? Dades, dades, dades. Com expliquen més de tres-cents nomenaments amb l'estabilització gairebé acabada. Quantes són dones? Han fet cap anàlisi d'impacte de gènere? Retiraran la carència dels sis mesos? Sí o no? Respostes molt concretes.

Conseller, una altra pregunta concreta: quan complirà el mandat d'aquest Parlament? De fet –i acabo–, avui érem moltíssimes les persones que esperàvem una compareixença ferma, rigorosa...

El vicepresident

Diputat, acabi, si us plau.

Isaac Padrós i Suarez

...i seriosa, amb respostes i mesures concretes a una situació molt greu, tensa i complexa, i la majoria marxem molt decebuts.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El vicepresident

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra i té la paraula la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president en funcions. Agrair les respostes per part del conseller i la secretària de l'Administració de justícia. Alguns aspectes segurament han quedat més clarificats. D'altres, continuem tenint dubtes, no?, perquè el que se'ns planteja, per exemple, pel que fa als interins, no ens quadra el que ens diu la secretària amb el que ens traslladen alguns sindicats. Per exemple, no?, vostè parlava de que no s'han cessat els anteriors del 2021, però, en canvi, ens arriba que sí. Per tant, jo els hi volia traslladar aquesta qüestió. Crec que aquí, en aquesta comissió, hi ha hagut un ampli consens pel que fa a la majoria dels grups parlamentaris en detectar quines són les mancances de l'Administració de justícia; un ampli consens també pel que fa al cas de l'interinatge. Per tant, crec que també s'hauria de fer una autocrítica per part del departament i posar fil a l'agulla.

I, per altra banda –torno amb el tema dels jutjats Vido–, volia agrair la resposta que m'han donat a les qüestions que jo he plantejat, però sí que m'agradaria tenir un calendari, no? El conseller, vostè m'ha respost que aviat en farà a mans aquesta relació d'ordres de protecció i jutjat, però jo li demano, si us plau, perquè és molt important, no només per a aquest grup parlamentari, no només per a aquesta diputada, sinó per a tantes i tantes dones tenir aquesta relació de jutjats. Jo fa quasi dos anys que el vaig demanar, per tant, jo ja no sé com tornar-ho a traslladar. Espero que sigui de veritat, de veritat; que sigui, si no és el mes de novembre, abans d'acabar aquest any. Perquè no és que sigui una dèria meva o d'Esquerra Republicana; és que fa unes hores hem conegut un nou feminicidi a Barcelona, al barri de Nou Barris, una dona de trenta-vuit anys. Per tant, estem parlant d'una xacra. Les violències masclistes ens travessen a les dones pel simple fet de ser dones. Estan afectant els fills i filles. Per tant, jo els hi demano moltíssima cura a continuar avançant.

Vostès parlaven, no?, que hi ha un problema que l'accés a la carrera judicial no contempla aquesta especialització en temes de violències masclistes. Fem tot el

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

possible perquè això no sigui així. Però tampoc tot ha de ser o jutjats especialitzats o jutjats de proximitat, aquesta no pot ser la dicotomia. Hem de posar les víctimes al centre, els seus fills i filles, perquè són molts els que pateixen. Vostès parlaven, no?, de la greu preocupació per l'abandonament de denúncies. És que hi ha moltes dones que no es veuen capaces de fer front a aquest procés, perquè revictimitza i és molt dur. Per tant, jo demano, si us plau, tot l'acompanyament. Que es faci, com hem demanat des d'Esquerra, tota la formació necessària per a tots els actors –jutges, fiscals–, tothom que ha d'acompanyar aquestes víctimes perquè cap surti pitjor del que ha entrat al jutjat.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el diputat Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Nosaltres haguéssim agraït que en la primera intervenció, ja que parlem d'un pla de xoc, doncs s'hagués especificat una mica més i concretat en què consistia aquest pla de xoc. S'ha fet una visió genèrica. Sí que hem de dir que en aquesta segona intervenció algunes qüestions han quedat més aclarides.

Som conscients de la necessitat que hi ha d'una gran reforma com s'està encaminant amb aquesta llei d'eficiència processal 1/2025, però també som conscients que, bé, aquesta gran reforma queda molt obstaculitzada per aquesta deficiència estructural que arrossega el nostre sistema judicial. I està clar que per assolir aquesta gran reforma manquen aquests recursos, que encara patim, com són els recursos materials, tecnològics i humans. Fonamentalment, també és un problema de diners, però no només de diners, sinó també de voluntat. I això genera aquest problema de col·lapse judicial, que ha quedat encara més agreujat, que ocasiona el desprestigi del nostre sistema judicial i una situació també de vergonya dels professionals que ens veiem moltes vegades abocats a demanar lo que es diu *el impulso procesal*, la qual cosa ja em sap greu inclús de cara als funcionaris de l'Administració de justícia, perquè ja sabem que, pobres, no en poden fer de més, no?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, per concloure, sí que considero que lo que és necessari és que el legislador cada dia sigui més jurista i menys polític, eh? No es pot legislar d'esquenes al dret i menys es pot legislar d'esquenes als professionals.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. No hi han més peticions d'intervenció per part dels grups parlamentaris. Per tant, hi ha aquest darrer torn per al Govern –per al conseller, per a la secretària– per un temps màxim de cinc minuts.

Iolanda M. Aguilar i Juncosa (secretària per a l'Administració de justícia)

Aniré molt ràpid. Sobre la càtedra de la UB, els encàrrecs que tindrem a finals d'any, perquè ja finalitza la càtedra aquest 31 de desembre, seran una avaluació d'impacte de la Llei 1/25 i també una avaluació d'impacte econòmic de l'Administració de justícia. Igualment, trimestralment, amb una eina que tenim, que en diem Infojus, que és un quadre de comandament, traslladarem, òbviament, a la Comissió de Justícia les dades de seguiment, donant compte a la moció.

Pel que fa al CICAC i al que em comentava la diputada, a veure, nosaltres tenim molt bona relació amb totes les organitzacions, siguin representatius de mesa o no. I quan dic «bona revaloració» em refereixo al contacte que hi tenim. Està la Laura, està el Manuel, *tenemos el* WhatsApp, ens comuniquem amb Justicia y Progreso, vull dir... La diferència és que uns estan a mesa i els altres no, però la interlocució hi és.

I, per al diputat Padrós, comentar: a la Llei 20/21, realment no és el criteri de la senyora Aguilar, és el criteri del Gabinet Jurídic de la Generalitat el que estem aplicant.

Sobre la Llei 39/2015 i persones interessades, distingir les facultats que els dona la llei orgànica del poder judicial als lletrats i als directors del servei comú per conèixer les situacions de la seva plantilla.

I, per finalitzar, sobre l'ordre de la borsa –que dèieu d'estirar el fil–, el no aplicar la borsa i aplicar la llei per damunt d'una ordre és tema de jerarquia normativa, però també és un tema que està judicialitzat. Per tant, no es tracta de que els funcionaris,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

els diputats, l'Administració tinguin raó; la judicatura no. El contenciós ens dirà quina norma s'ha d'aplicar.

Gràcies.

El vicepresident

Doncs agrair novament la intervenció del conseller i del seu equip en aquesta... *(Veus de fons.)* Ah, sí, sí, sí. Clou.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

No, no, només agrair... Totes les intervencions ens ajuden a avançar. Farem amb l'observatori... Celebro que sigui un marc..., jo entenc que pot ser acceptat, perquè ja el tenim construït.

No sé si assolirem un pacte nacional, un pacte català. Nosaltres hi estem oberts. El que no farem és aturar-nos a l'espera de tenir un gran pacte, perquè, a l'espera d'arribar-hi i d'arribar-hi, potser res del que hem pogut fer, que estarà més bé o estarà més malament..., però tot el que hem pogut avançar no ho hauríem fet. Però tenim disponibilitat per parlar, evidentment, per escoltar. Agrair aquest [#09.54].

I també una altra cosa: nosaltres posarem a disposició totes les informacions que se'ns han demanat, eh? Tot el detall de les informacions el farem arribar a la comissió. No sé de quina manera, si serà directament a la comissió o a la Mesa o als grups parlamentaris. Doncs totes les informacions.

Crec que –i ens ho hem dit moltes vegades– en el diagnòstic estem absolutament d'acord. Jo diria que també amb la teràpia estem raonablement d'acord. Els desacords on són? Amb els ritmes i amb els recursos que podem esmerçar perquè aquests ritmes siguin més ràpids o no? I aquesta, bé, és una batalla que continuarem fent. Es poden imaginar que el departament té molt d'interès en tenir els màxims recursos per fer-ho, però que també és solidari amb un govern que atén doncs moltes altres qüestions tan sensibles –no diré que més– com la que ens correspon a nosaltres.

Gràcies.

El vicepresident

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ara sí, gràcies al conseller i a la secretària de l'Administració de justícia, a tot l'equip del Departament de Justícia que ens ha acompanyat.

Suspendrem trenta segons de rellotge, trenta segons, per reprendre el darrer punt de la sessió d'avui.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El vicepresident

Reprenem, doncs, aquesta comissió amb el tercer i darrer punt de l'ordre del dia, havent-se posposat el número quart.

Proposta de resolució sobre les necessitats del partit judicial de Tremp

250-01033/15

I és aquesta proposta de resolució sobre les necessitats del partit judicial de Tremp, presentada per Junts per Catalunya. I té la paraula la diputada Jeannine Abella.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president en funcions. Avui, des de Junts presentem una proposta per fer millores al partit judicial de Tremp. El partit judicial de Tremp és el més gran de Catalunya, almenys fins el moment, perquè hi ha altres propostes que podrien interferir en aquesta realitat. Abasta, com deia, de moment tres comarques, trenta-dos municipis i dona servei a més de 25.000 habitants més els assumptes que toquen per adscripció territorial. I, a dia d'avui, una sola persona, un sol jutge o jutgessa, assumeix els temes civils, penals, les guàrdies, la redacció de sentències, les entrades a registre. Per tant, hi ha una persona que està de guàrdia 24/7, 365 dies de l'any.

És obvi que no tenim la persona 365 dies de l'any allà, però, quan li toquen períodes de vacances o hi ha algun imprevist, doncs, òbviament, s'ha d'enviar un jutge substitut. Malgrat els esforços de la jutgessa, això provoca un retard generalitzat que acaba revertint doncs en un pitjor servei a la ciutadania. Un exemple: si hi ha programades certes vistes un dia i s'ha de fer una sortida per anar a un

reconeixement judicial, s'anul·la tota l'agenda d'aquell dia, amb el que això suposa, i sumat al retard generalitzat que, com hem vist a l'anterior compareixença, doncs sumen tots els jutjats de Catalunya.

Amb quin objectiu presentem aquesta proposta? Amb el d'optimitzar els recursos públics. Per tant, no demanem un segon jutjat amb tota l'estructura que comporta, sinó que el que demanem és un segon jutge adscrit al Tribunal d'Instància de Tremp. La idea seria com tenir un jutge de reforç permanent. Degut a que aquesta figura no existeix, però sí que la necessita el territori, demanem que es facin les modificacions legals oportunes perquè això pugui ser una

Fitxer 28CJQD13

realitat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També demanem doncs que el Parlament constati i reconegui la necessitat de tenir aquest segon jutge titular al Tribunal d'Instància de Tremp. Com deia, que es facin les modificacions legals per fer-ho possible en el termini de sis mesos. Que aquest segon jutge titular..., doncs un pogués assumir la part d'instrucció i l'altre, d'instància, i que siguin substituïbles entre ells.

Una altra part de millora al partit judicial de Tremp, i no fa tant referència als jutjats, sinó a tots els advocats del torn d'ofici que exerceixen en partits judicials que abasten més d'una comarca, com és el cas del de Tremp, que a dia d'avui abasta Pallars Jussà, Sobirà i Alta Ribagorça, el dret a cobrar el quilometratge per assistències a comissaria. De fet, aquest punt ja l'hem aprovat en nombroses ocasions i encara no se li ha donat compliment.

I el cinquè i últim punt d'aquesta proposta demana definir si abans del primer semestre del 2026 –per tant, és extemporani, perquè aquesta proposta fa més d'un any que la vam presentar– l'edifici del jutjat de Tremp necessita una reforma integral o la construcció d'un nou edifici. Com tenim actualment el jutjat de Tremp? És un edifici petit, que no és accessible, perquè no hi ha ascensor i la sala de vistes està al pis menys 1, obligant a entrar les persones que requereixen, no?, aquest dret a l'accessibilitat per l'accés on ho fan els detinguts. I, a més a més, és un jutjat on és

pràcticament impossible garantir que víctima i detingut, i agressor, no es trobin. Què ha passat en aquest últim any? Doncs un anunci, un anunci de 2 milions d'euros, per al 2028, això sí. Veurem com es materialitza, però implicaria unes obres que, segons el departament, es comprometen a augmentar el setanta per cent de la superfície del jutjat de Tremp. Seria molt benvinguda. I, per tant, restem a l'espera de que es pugui complir.

I acabo, president. El 21 d'octubre vam conèixer una notícia, que és que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya proposa dotar Tremp d'una segona plaça judicial, justament amb els mateixos arguments que avui hem exposat a la nostra proposta. Per tant, ho celebrem. I ens queda esperar que aquesta proposta s'aprovi i que el Govern faci possible que tinguem aquest segon jutge ben aviat.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Hi ha una esmena presentada per part del Grup Parlamentari d'Esquerra. I té la paraula el diputat Josep Vidal.

Josep Vidal Bringué

Gràcies, president. Avui debatem un tema que pot semblar tècnic, però que afecta directament la vida de la gent: poder accedir a la justícia sense haver de fer grans desplaçaments i tenir un servei proper visquis on visquis. El cas de Tremp és molt clar. Estem parlant del partit judicial més gran de Catalunya, que dona servei a tres comarques i trenta-dos municipis. I tota aquesta feina recau a la pràctica en una sola jutgessa. Això provoca acumulació de feina, retards i dificultats per donar una resposta àgil a la ciutadania. Per tant, compartim la necessitat de reforçar el jutjat de Tremp, dotar-lo de més recursos i buscar fórmules que permetin millorar el servei. Però també volem reconèixer la feina dels professionals de la justícia, com els advocats del torn d'ofici, que sovint han de recórrer molts quilòmetres per atendre la gent de les nostres comarques.

Ara bé, creiem que aquesta proposta ha d'anar més enllà, perquè si parlem de la proximitat i equilibri territorial, també hem de parlar de recuperar els jutjat de Sort. I això no és una demanda d'un sol municipi; és una reivindicació històrica del Pallars

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sobirà que defensen els ajuntaments, el consell comarcal i diferents sectors de la societat civil. De fet, ara fa uns mesos, un grup d'exdiputats i exsenadors van fer arribar un escrit al conseller Espadaler demanant la restitució i la recuperació del jutjat de Sort. I la seva resposta va ser que les competències, en ordre a la creació dels nous partits judicials, no pertoca al Govern de Catalunya. Per aquest motiu, i d'acord amb la petició, diu que faran els tràmits i actuacions necessaris per demanar-la al Ministeri de Justícia i Relacions amb les Corts. Per això instem el Govern a que faci la reivindicació i que passi de les paraules als fets. El jutjat de Sort es va crear el 1834 i es va suprimir el 1965, durant el franquisme. Recuperar-lo també seria reparar una pèrdua històrica, però sobretot donar resposta a una necessitat actual. Encara en queden vestigis als pobles del Batlliu –Olp n'és un exemple.

Sovint parlem de fixar població i combatre el despoblament, però si volem que la gent es quedi al Pirineu hem de garantir serveis públics de qualitat. No podem demanar a la ciutadania que visqui al territori i, al mateix temps, obligar-la a sortir de la comarca per accedir als serveis essencials. Per això hem presentat una esmena perquè el Govern impulse les mesures necessàries per recuperar el partit judicial de Sort, restituir el jutjat de primera instància i instrucció. Lamentem profundament que el Grup de Junts no hagi acceptat la nostra esmena. Reforçar el Tribunal d'Instància de Tremp és necessari, però restituir el Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Sort, també. Per nosaltres, les dos mesures són complementàries per millorar l'accés a la justícia del Pirineu.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Dit això, donarem suport a la proposta, però deixem clara la nostra reivindicació. El Pallars Sobirà necessita recuperar el seu jutjat a Sort, perquè la justícia ha de ser propera i els drets de la gent no poden dependre del lloc on viuen.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular i té la paraula el seu portaveu, en Pere Lluís Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, vicepresident. A veure, precisament, si vam reformar l'estructura judicial i vam reformar amb la llei d'eficiència la nova estructura judicial, precisament era per a supòsits com aquest. Vull dir, no feia falta constituir un nou jutjat amb lletrats de l'Administració de justícia, funcionaris, sinó simplement crear una nova plaça judicial per reforçar aquesta situació. Per tant, jo crec que és un exemple clar de com la nova estructura judicial pot ajudar a una major eficàcia de l'Administració de justícia. Des del Partit Popular hi donarem suport.

També jo vinc d'un partit judicial, que és una demarcació judicial del Col·legi d'Advocats de Reus, que té la Ribera d'Ebre, el Priorat i el Baix Camp. Per tant, recolzar també que es paguin els desplaçaments. Que jo recordo, quan ens trucaven antigament de la Guàrdia Civil de Flix, que anar des de Reus a Flix era una tirada a les quatre del dematí anar fins allí. I, per tant, també recolzarem el tema de que es reconegui el pagament del quilometratge als advocats del torn d'ofici. Res més.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el diputat Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. El partit judicial de Tremp, evidentment, és el partit més estès a Catalunya, i el Tribunal d'Instància de Tremp compta amb una única jutgessa. Una sola persona que està assumint tots els expedients, com se diu a l'exposició de motius, tant civils, penals, així com les guàrdies. La conseqüència és un retard generalitzat en l'activitat pròpia del jutjat que acaba perjudicant el servei que ofereix a la ciutadania, un retard que és una mostra més del col·lapse judicial que tant mal està fent a la imatge dels nostres jutjats.

La solució no passa, com se diu en l'exposició de motius, per crear un segon jutjat, un segon jutjat que, a més, implicaria tenir un altre lletrat de l'Administració de justícia i la resta de personal adscrit a aquest jutjat, amb les despeses que això implica. Com tampoc posar un jutge de reforç que la llei no contempla. Considerem, per tant, adient que lo que seria procedent, tal com se proposa, és reconèixer la necessitat de tenir un segon jutge titular al Tribunal d'Instància de Tremp. Així com també estem a favor de que es reconeguin els drets dels advocats de torn d'ofici que exerceixen

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

en aquests partits judicials, que tenen a l'abast tot un territori superior al comarcal, que puguin cobrar aquest quilometratge pels desplaçaments i les assistències a comissaria a víctimes i detinguts.

I, per acabar, jo he estat en aquest jutjat i, bé, hem patit el problema d'espais. Un jutjat que planteja problemes inclús de conflicte, en trobar-se tant denunciats com denunciants, o les parts. I, bé, és un tema que pot crear certa, també, inseguretat jurídica. Per la qual cosa doncs considerem també convenient que s'estudiï o bé una reforma integral o la ubicació o la construcció d'un nou edifici. Per aquestes raons, votarem a favor de la proposta.

El vicepresident

Gràcies. En absència dels grups parlamentaris de la CUP, Comuns i Mixt, té la paraula el diputat Toni Poyato en representació del Grup Parlamentari Socialista.

Antoni Poyato Rodríguez

Gràcies, vicepresident. Miraré de ser el màxim concret possible. Des del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar compartim la necessitat de reforçar els recursos del partit judicial de Tremp, especialment davant l'increment de la càrrega de treball que suporta. Per aquest motiu votarem favorablement en el primer punt, que reconeix la necessitat d'un segon jutge titular. I voldria destacar que el Govern ja està treballant per fer-ho possible. El Departament de Justícia ha prioritzat aquesta segona plaça judicial per a l'any 2027 i ha traslladat la proposta al ministeri el passat dia 23 d'octubre. Si s'aprova el reial decret corresponent, la nova plaça entrarà en funcionament el 31 de desembre del proper any. Mentrestant, considerem convenient que els òrgans competents adoptin mesures de suport judicial per alleugerir la càrrega de treball.

Pel que fa al segon punt, demanaríem una modificació del redactat, ja que fa referència al primer semestre del 2026, un termini que ja ha transcorregut. Però també voldria aclarir una qüestió important: la legislació actual ja permet crear una segona plaça judicial al Tribunal d'Instància de Tremp sempre que es compleixin els requisits establerts, especialment el que fa referència a la càrrega de treball. De fet, l'article 36 de la llei orgànica del poder judicial estableix que correspon al Govern de l'Estat crear noves places després d'escoltar la comunitat autònoma afectada i el

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Consell General del Poder Judicial. Per tant, el problema no és tant la manca d'una reforma legislativa com la necessitat de justificar i tramitar la creació d'una nova plaça. En aquest cas, el Departament de Justícia ha prioritzat la segona plaça de Tremp en la programació de l'any 2027. En conseqüència, en funció de la modificació del redactat que es proposi, hi votarem favorablement o ens hi abstindrem.

Respecte al tercer punt, el nostre vot serà contrari. No és perquè ens oposem a disposar de dos jutges, com ja hem dit, sinó perquè la separació de les funcions civils i d'instruccions que es proposava no està prevista legalment per a un tribunal d'aquestes característiques. La normativa estableix que aquesta separació només es pot produir quan el nombre de places judicials ho justifiqui, i, en aquest sentit, la sala del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya és que cal disposar d'un mínim de deu places judicials. Per tant, encara que Tremp disposi de dos jutges, tots dos hauran d'assumir tant els assumptes civils com els d'instrucció.

Pel que fa al quart punt, hi votarem favorablement. Compartim la necessitat de compensar adequadament els desplaçaments dels advocats i advocades del torn d'ofici, especialment en partits judicials com aquest, que té una extensió territorial important. De fet, el conveni vigent per al 2026 entre el Departament de Justícia i el CICAC ja contempla diferents mòduls de compensació per a determinats desplaçaments professionals en funció de la distància recorreguda. Creiem que és important garantir que els professionals que presten aquest servei públic essencial disposin d'unes condicions adequades per desenvolupar la seva feina.

I, finalment, també votarem favorablement en el cinquè punt, relatiu a les instal·lacions judicials. Actualment, el departament ja està redactant un projecte bàsic que contempla l'ampliació dels edificis judicials de Tremp i la reforma integral de les instal·lacions existents.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Diputat, ens ha semblat entendre que feia una esmena *in voce*.

Antoni Poyato Rodríguez

Sí.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El vicepresident

Ens l'hauria de concretar perquè el grup proposant es pugui posicionar en el seu torn de posicionament davant les esmenes.

Antoni Poyato Rodríguez

Sí, vicepresident. Faria... *(Veus de fons.)*

El vicepresident

D'acord. Perfecte. Doncs, diputada, procedeixi.

Jeannine Abella i Chica

Bé; moltes gràcies, president. En referència a l'esmena d'Esquerra Republicana, diputat Vidal, vostè avui no ha estat lleial. Així de clar l'hi he de dir. Avui debatem una proposta sobre el jutjat de Tremp, i avui li ha pogut el fer demagògia i no pas fer la feina. Entenc que vostè és diputat del Pallars Sobirà i que s'ha volgut marcar el *tanto* –ho entenc–, però vostè sap, perquè l'he informat prèviament, que no hem acceptat l'esmena de restituir el jutjat de Sort perquè Junts per Catalunya té registrada una proposta exclusiva que parla de restituir el jutjat del Pallars Sobirà. Per tant, no és just. No acceptem l'esmena perquè hem presentat la proposta.

I l'hi dic, vostè al seu discurs deia que estan instant el Govern a crear el jutjat. Per instar el Govern, s'han de presentar propostes de resolució. Jo el convido a que ho faci, eh? Com més, millor per defensar el Pirineu. Però avui vostè no ha estat just. I jo el convido a que, en lloc de fer notes de premsa sobre esmenes que no han estat acceptades, tinguem el debat quan pertoqui, i, si convé, sumem la millora de la proposta, perquè era bastant més completa que la seua esmena.

I acabo, president, per esclarir el que deia el diputat del PSC. Proposaria que, com que hi ha cinc punts i la majoria fa referència a terminis que ja estan vençuts, que sigui, com que eren semestres, que a tot arreu on hi hagi un termini *(remor de veus)* que està vençut –si us plau– *(pausa)* hi consti «en els sis mesos següents», que seria lo lògic com a correcció d'errades, si li sembla bé al lletrat, perquè la proposta tingui coherència.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El vicepresident

D'acord. Doncs, si ho he entès bé, podem votar tots els punts junts excepte el número 2? Alguna altra votació...? *(Veus de fons.)* I 3. Es poden votar junts o no, o separats?

Antoni Poyato Rodríguez

Per la meva part, podem votar 1, 2, 4 i 5, junts i 3, separat.

El vicepresident

No. No, no. Doncs votarem el punt 2, el punt 3 i després la resta de punts, d'acord? *(Pausa.)*

Vots favorables al punt 2?

Per unanimitat, eh?

Pel que fa al punt 3, vots a favor?

El Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari d'Esquerra, el Grup Parlamentari del Partit Popular i el Grup Parlamentari de VOX.

Vots en contra?

El Grup Parlamentari Socialista.

També queda aprovat.

I ara votaríem conjuntament els punts 1, 4 i 5.

Vots a favor?

Per unanimitat.

Per tant, podríem haver

fitxer 28CJQD14

votat el punt 2. Bé.

Queda aprovat el conjunt de la proposta de resolució.

I és el darrer punt de l'ordre del dia. Per tant, s'aixeca la sessió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT